

சௌ பாலன சபை வெளியீடு
ஆம்பம்: விரோதி நூ ஆவணி ரீ 26 ஆம்பம்
(1889)

பிரதி விலை: ரூ 10
செய்திந் தாளாகம் பதிவு பெற்று.

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 111

விக்கிரம வந்தம் புட்டாதி திங்கள் 26 ஆம் நாள்
(12-10-2000) புட்டாதி பூரண

இதழ்: 07

கிழக்கு மாகாணப் பிரதிநிதித்துவம் குறைந்தது
திருக்கொண்மலைப் பிரதிநிதித்துவம் பற்போனது

தேர்தல் யடிப்பினை!

இனியாவது ஒற்றுமை பற்றிச் சிந்திப்பார்களா - மக்கள் ஏக்கம்

தமிழ் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் விருப்பாத - அவர்கள் மேல் தீணிக்கப்பட்ட நேர்தல் நடந்து உடன்து விட்டது. நேர்தல் முடிவுகள் அரசியல் தலைவர்களாக வரத் துடுத்தவர்களாக நளிந்தனிர்தலைமைந்துவ அவாவினையும் அதன் விளைவான ஒற்றுமையின்மையையும் உலகுக்குப் பறைசார்ந்திட்டது; தமிழ் சமுதந்தை ஷேலும் பல்வீனப்படுத்திவிட்டது; நமிறமக்கள் விரக்தியின் விளிப்பிரகுத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

பல்குழல் பிரங்கிகள் கக்கிய குண்டுகளின் சத்தத் திற்கும் உறுமிக்கொண்டு அலைந்த குண்டுவீச்சு விமானங்களின் இரைச்சலுக்கும் மத்தியிலே -

தென்மராட்சியிலிருந்தும் அரியாலை, கொழும்புத் துறைப் பகுதிகளிலிருந்தும் இடம்பெயந்த அகதிகள் அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் காயாத நிலையிலே-

தென்பகுதித் தேர்தல் முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும் காரணியாக யாழிப்பாணம் போர்க்களும் மாறப்போகின் றதா? அவ்வாறாயின் இன்னுமோர் இடப்பெயர்

வுக்கு உள்ளாவோமா? அப்படி நேரிட்டால் எங்கு போவது? என்ற யாழிப்பாண மக்களது அங்கலாய்ப்புக்கு மத்தியிலே -

பலருக்கு வாக்குமை மறுக்கப்பட்ட நிலையிலே- வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் தேர்தல் நாடகம் அரங்கேறியது.

தமிழ் மக்களது அரசியல் தலைவர்களாக வர அவாவினவர்கள் பத்துக்கு மேற்பட்ட குழுக்களாகப் பிரிந்து கச்சைகட்டிக்கொண்டு மோதினார்கள், பல (13ம் பக்கம் பார்க்க)

செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி மால் கொள்வோம்

வேலே விளங்கு கையான் செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கோள் இங்கண் காண்பதல்லால் மன வாக்குச் செய்
லாலே அடைதற் கரிதாய் அருவருவாகி ஒன்று
போலே இருக்கும் பொருளை எவ்வாறு புகல்வதுவே.

- கந்தரலங்காரம்

(கந்தசஷ்டி விரதம்: 28-10-2000 முதல் 02-11-2000 வரை)

இந்துசாதனம்

2

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானது சரித்திரத்தைக் கூறும் பல நால்கள் வெளிவந்துள்ள போதிலும் இப்போது அவை ஒரு சில பெரிய நால்களுக்கு தவிர்ந்த வேறிடங்களில் பெறுதற்கிடாயுள்ளது. அதனால் நாவலர் வாழ்வு எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ள விழையும் சைவமக்களுக்கு — சிறப்பாக மாணவர்களுக்கு — அது எட்டாக்களியாக இருந்து வருகிறது. மேலும், இக்காலத்தில், பெரியோர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள விரும்புபவர்கள் பலரும் குறுகிய காலத்தில் வாசித்து முடிக்கக்கூடிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தரும் தொகுப்புகளை வாசிக்கவே ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

நாவலர் பெருமானது வாழ்க்கைக் குறிப்பைத் தொகுத்து வெளியிடுவது மிகவும் விரும்பத்தக்கது எனப் பலரும் சுட்டிக் காட்டினர். நாவலர் பெருமானது 121 வது குருதூசையை சைவ உலகம் அடுத்தமாதம் அனுட்டிக்கவுள்ளது. அச்சமயத்தில் அப்பெருமகனது வாழ்க்கைக் குறிப்பு வாசகர் கைகளில் இருப்பது விரும்பத் தக்கது எனக்கருதி இவ்விதமுன் பெரும்பகுதியை அதற்கு ஒதுக்கியுள்ளோம். வாசகர்கள் வரவேற்பார்கள் என நம்புகிறோம்.

— ஆசிரியர்

1. தோற்றம் (1822):

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே சித்திரபானு வருடம் மார்க்கி மாதம் ஐந்தாம் நாள் புதன்கிழமை, அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் சைவ சமயத்தவரின் புண்ணியப் பேறெனத் திருவ்வதாரம் செய்தார். தாயார் பெயர் சிவகாமி. கார்காத்த வேளாள வருணத்தில் ஞானப்பிரகாச முனிவர் மரபில் தோன்றிய இவரது தகப்பனார் கந்தப்பிள்ளை, பேரன் பரமானந்தர், பூட்டன் இலங்கை காவல முதலியார் ஆகிய அனைவரும் தமிழ் அறிஞர்கள்; அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்த வர்கள்.

தந்தையார் அரச உத்தியோகத்தராகவும் தமிழ் வைத்தியராகவும் தமிழ் மருத்துவ வசனநடை நால்களின் ஆசிரியராகவும் நாடக எழுத்தாளராகவும் விளங்கியவர். நாவலருக்கு நான்கு மூத்த சகோதரர் களும் மூன்று சகோதரிகளும் இருந்தனர் சகோதரர்கள் நால்வரும் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், சகோதரி களுள் ஒருவர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலவிள்ளை அவர்களின் தாயார். நாவலருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் ஆறுமுகம்பிள்ளை என்பதாகும்.

2. ஆர்யக்கல்வி (1827 — 1830):

இந்தாவது வயதில் வித்தியாரம்பம் செய்யப்பெற்ற நாவலர், நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயரிடம் நீதிநிருள்களையும் தமிழையும் கற்றார்.

3. தமிழ் உயர்கல்வி (1831 — 1834):

ஓன்பதாவது வயதில் நாவலர் தந்தையை இழுந்தார். தந்தையாரால் எழுத ஆரம்பிக்கப்பட்டு முற்றுப்பெறாத நிலையிலிருந்த தமிழ் நாடகமொன்றை எழுதி முடித்துக் கொண்ட தமது திறமையை நாவலர் வெளிக்காட்டினார். மூத்த தமையனாரால் முதலில் சரவண முத்துப் புலவரிடமும் பின்னர் அவரது குருவாகிய சேணாதிராச முதலியாரிடமும் உயர்கல்வி கற்க அனுப்பப்பட்டார். பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே சிறந்த தமிழ்ப் புலமை பெற்றவரானார்.

4. ஆங்கீலக்கல்வி (1834 - 1841)

பன்னிரண்டாவது வயதில் ஆங்கிலம் கற்க யாழ்ப்பாணம் மெதடிஸ்ற் ஆங்கில பாடசாலை (இப்போது யாழ் மத்திய கல்லூரி) க்கு அனுப்பப்பட்டார். இப்பாடசாலையில் ஆங்கிலத்தைக் கற்கும் போதே சேணாதிராய முதலியாரிடத்திலும் சரவணமுத்து புலவரிடத்திலும் தமிழை மேலும் கற்றார். கோவில்களில் நடைபெற்ற புராண படனங்களுக்கும் போவார். நாவலரது இரு மொழித்திறமையைக்கண்ட பாடசாலை அதிபர் ஆகிய பேர்கிவல் பாதிரியார் நாவலர் மேல்வதுபில் படிக்கும் போதே கீழ்வகுப்புகளுக்கு ஆங்கிலமும் மேல் வகுப்புகளுக்குத் தமிழும் படிப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். சிலகாலம் வேதனமின்றிப் படிப்பித்தார்.

நாவலர் அறிவியற்கலைகளையும் பிறவற்றையும் சந்தேகமறக் கற்கும் கருத்துடையவராயிருந்தார். 1841 ஆம் ஆண்டில் - பத்தொன்பதாவது வயதில் - உதயதாரகை பத்திரிகையில் கட்புலன் பற்றித் தமக்கு எழுந்த சந்தேகம் ஒன்றினை அகற்ற நாவலர் எழுதிய பல கடிதங்கள் இதற்குச் சான்று. எவர் கூற்றினையும் எளிதில் ஏற்றுக்கொள்ளாது மெய்ப்பொருளை ஆராயும் ஆற்றலை நாவலர் தம் பத்தொன்பதாவது வயதிலேயே பெற்றிருந்தமைக்கு இக் கடிதங்கள் சான்று.

5. யைபிள் மொழிபெயர்ப்பு (1841 - 1845):

பேர்கிவல் பாதிரியார் நாவலரைத் தமக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதராக நியமித்ததுடன் அவர் மூலம் பைபிளை மொழிபெயர்க்கத் தீர்மானித்தார்.

பைபிளை மொழிபெயர்ப்பதற்காக பைபிள் வியாக்கியான நால்களை நாவலர் ஜயந்திரிபறக் கற்றுக் கொண்டார். மிஷனரிகள் தமது சமயத்தைப் பரப்பக்கையாண்ட வழிமுறைகளையும் கற்றுக் கொண்டார். சைவசமயிகளின் அக்கிரமிப்பாலும் சைவம் குன்ற கிறிஸ்து மதம் பரம்புவதையும் கண்டார், அதனால் சைவசமய நால்களை மிக்கவனத்துடன் படித்தார். சிவாகமங்களைக் கற்பதற்கு வடமொழி அவசியமெனக்கண்டு வடமொழி (மீட்பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நூல்களை வாசிக்கவும் அவற்றின் பொருளை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளவும் கற்றுக் கொண்டார். இருபத்தி மிரண்டாவது வயதிலேயே மும்மொழி வல்லுனராகவும் சௌவசித்தாந்த அறிஞராகவும் மதிக்கப்பட்டார்.

6. வீட்டிற் கற்பித்தற் பணி (1846):

பல பிள்ளைகளைச் சேர்த்துத் தமது வீட்டின் புறத் திண்ணையில் 1846 கை முதல் இரவிலும் காலையிலும் வேதனம் பெற்றாது கருவி நூல்களையும் சமய நூல்களையும் கற்பிக்கத் தொடங்கினார்.

7. முதல் இந்தியப்பயணம்:

பைமிளத் தமிழில் அச்சிடுவித்தல் (1846)

பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் சென்னப்பட்டனம் சென்று பைபிளை அச்சிடுவித்துக் கொண்டு யாழ்ப் பாணம் திரும்பினார். தொடர்ந்தும் பேர்சிவல் பாதிரியாரிடமே தமிழ்ப்பண்டிதராகப் பணிசெய்தார். சௌவசமய சின்னங்கள் அணிந்தே வேலைக்குப் போவார்.

8. முதற்பிரசங்கம் (1847):

ஞானஸ்நானம் பெறவிருந்த இருவருக்கு, சௌவசமயத்தின் உயர்வைப் போதித்து அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறாது தடுத்தார். அநேகர் சற்சமயமாகிப் சௌவசமயத்தினின்றும் கிறிஸ்து சமயத்திலே பிரவேசித்தற்குக் காரணம் சௌவசமய உண்மைகளை அறியாமையினாலேயே என்றறிந்தார். ஆகவே சௌவசமய மென்னும் செஞ்சாலி வளரும் பொருட்டு பிரசங்கம் செய்வதெனத் தீர்மானித்தார். முதற்பிரசங்கம் வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் 31-12-1847 ஆம் நாள் நடைபெற்றது. பின்னர் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் அவராலும் அவரது மாணாக்கர்களாலும் பிரசங்கம் நடத்தப்பட்டது. இப்பிரசங்கங்களின் விளைவாகப் பெரும் சமயவிழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. பிரசங்கங்கள் கேட்போரது மனதை ஊடறுத்து கேட்டபடி நடக்க வைத்தது.

9. வித்தியாசலை ஸ்தாபித்தல் (1848):

கருவி நூல்களையும் சமய நூல்களையும் கற்பிக்க வண்ணார்பண்ணையிலே சௌவபிரகாச வித்தியாசாலை என்றபெயரில் ஒரு சௌவப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்தார். அது ஏழு மாதங்களாக வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலுக்கு எதிரேயுள்ள வீட்டிலும் பின்அக்கோவில் மடத்திலும் நடைபெற்றது. பிரசங்கம் செய்தற்கும் கற்பித்தலுக்கும் தம் முழு நேரத்தையும் சௌல்விடத் தீர்மானித்துத் தமது பேர்சிவல் பாதிரியாருடனான உத்தியோகத்தை 1848 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் பரித்தியாகம் செய்தார். 1841 முதல் 1848 வரை பேர்சிவல் பாதிரியாருக்கு உதவியதற்காகப்பெற்ற சம்பளம் மாதம் மூன்று பவுண்! சௌவசின்னங்களை அழித்துவிட்டுச் சென்றிருப்பின் பல மடங்கு சம்பளம் பெற்றிருப்பார்.

10. இரண்டாவது இந்தியப்பயணம் -

அச்சியந்தீற் வாங்குதல், நாவலர் பட்டம் (1849):

சௌவப்பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய பாடநூல்கள் புதிதாக எழுதப்படவேண்டும், ஏட்டுப்பிரதிகளாக உள்ள வைப்பிசோதிக்கப்பட்டு அச்சிடப்படவேண்டும்,

இவற்றை அச்சிட ஒரு அச்சியந்திரசாலை வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து அச்சியந்திரசாலை வாங்குதற்காக நல்லூர் சதாசிவம்பிள்ளையையும் அழைத்துக்கொண்டு 1849 ஆடியில் சென்னைக்குப் புறப்பட்டார். அச்சமகளிடம் விடப்பட்டது.

சென்னை செல்லும் வழியில் திருவாவடுதுறை ஆதீந்தையடைந்தார். அங்கு சௌவப்பிரசங்கம் செய்தும் சௌவசித்தாந்த சாஸ்திர, இலக்கண இலக்கிய ஜயங்களைத் தீர்த்தும் தனது புலமையையும் வாக்கு வல்லபத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். ஆதீன பண்டாரசந்தி கள் பல சிறப்புகள் செய்து நாவலர் எனப் பட்டமளித்துச் சிறப்பித்தார்.

திருவாவடுதுறையிலிருந்து சென்னை சென்று அங்கு சிலகாலமிருந்து குடாமணி, நிகண்டுரையும் சௌந்தரியலகரி உரையும் அச்சிற் பதிப்பித்த பின் ஓர் அச்சியந்திரமும் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு வரும் வழியில் திருவன்னாமலை ஆதீனத்துச் சின்னப்பட்டத்தையும் சந்தித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பானம் திரும்பினார்.

11. சௌவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு நிரந்தர கட்டம் (1850):

1849 இல் ஆறுமுகம் செட்டியார் என்பவர் தரும சாதனஞ்செய்த நிலத்தில் கட்டடமமைத்து 1850 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இப்போ நாவலர் மாவித்தியாலையும் அமைந்திருக்கும் இடந்தில் சௌவப்பிரகாச வித்தியாசாலை நடைபெறஷ் செய்தார்.

12. நல்லூரில் வித்தியாநுபாலை யந்தீரசாலை (1850):

இந்தியாவிலிருந்து கொணர்ந்த அச்ச யத்திரத்தை வித்தியாநுபாலை யந்தீரசாலை எனப்பெயர் கொடுத்து அதை நல் லூரி ல் அமைந்திருக்க தனது இல்லத்தில் ஸ்தாபித்தார். பல புத்தகங்களைப் புதிதாகச் செய்தும் பரிசோதித்தும் அச்சிற் பதிப்பித்தார். முதலாம், இரண்டாம் பாலபாடங்கள், ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன் உரை, சிவாலயதரிசனவிதி, சௌவசமயசாரம், கொலை மறுத்தல், நன்னால் விருத்தியுரை திருச்செந்தினி ரோட்டக யமகவந்தாதியுரை, திருமருகாற்றுப்படை உரை ஆகிய நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன.

13. அச்சியந்தீரசாலை வண்ணார்பண்ணைக்கு இடம் மாறியது (1851):

வண்ணார்பண்ணை சௌவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்குச் சமீபமாக அச்சியந்தீரசாலை இருப்பது வசதியைனக்கண்டு, அச்சியந்தீரசாலையை நல் லூரி விருந்து வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலுக்குத் தெற்கே விருந்த மடத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். அச்சக்கூட வேலைகள் அதிகப்பட்டதால், அம்மடத்தையே உறை விடமாகக் கொண்டார். திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தை வசன நடையில் எழுதி அச்சிட்டார். வேறு பல நூல்களையும் அச்சிட்டார்.

(2ம் பக்கம் பார்க்க)

கிளுஷாநம்

மீலஸ் ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

14. குளக்குமியி, யேசுமதபரிகாரம், வச்சிரதண்டம் நல் வெளியிடுகள் (1852):

கண்ணாகம் முத்துக்குமார் கவிராயர் கிறிஸ்து மதத்திலுள்ள அபத்தங்களையும் ஆட்சேபத்துக்கிடமாக இருந்தலைகளையும் திரட்டிப் பாடியிருந்த ஞானக் குழ்மி என்ற நூலைப்பரிசோதித்து, நல்லூர் சி. விநாயக முர்த்திச் செட்டியார் பேரால் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி உடுவில் பாதிரியாரிடத்தே உபதேசியாயிருந்த னார். உருவர் செய்த சௌவதாஷணத்தைச் சுகிக்காத நாவலர் ஒருவர் செய்த சௌவதாஷணத்தைச் சுகிக்காத நாவலர் வச்சிரதண்டம் என்ற துண்டுப் புத்தகத்தை எழுதி விநாயகமுர்த்திச் செட்டியார் பேரால் வெளிப்படுத்தி னார்.

ஏனைய மிசனரி பாடசாலைகளுக்கு அளிப்பது போலத்தமது பாடசாலைக்கும் உதவிப்பணம் அளிக்கு மாறு தேசாதிபதிக்கு எழுதிய விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது.

15. சுப்ரபோதம், சைவதூஷண பரிகாரம் நல் வெளியிடுகள் (1853 — 1854):

கிறிஸ்துவ பாதிரிமார்கள் வெளியிட்ட “நற கொடை” என்ற பத்திரிகையில் ‘‘கந்தசவாமி கோவில் திருவிழா’’ என்ற கட்டுரையில் சுப்பிரமணியக் கடவுளை நிந்தித்து எழுதினர். நாவலர் அதனை மறுத்து சுப்பிரமணிய தத்துவத்தை விளக்கி சுப்பிரபோதம் என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். பாதிரிமார் துரப் போதனை செய்வதை ஓழித்தனர். இந்துவில் ஆலயங்களில் நடைபெற்று வந்த தாசியர் நடனம் போன்ற நிகழ்வுகளைக் கண்டித்து அவற்றிற்குப் பதிலாக திருமுறை பாராயணம், சமயப் பிரசங்கம் ஆகியவற்றை நடத்தும்படி ஆலய பரிபாலகர்களைத் தூண்டினார்.

தமது வித்தியாசாலையில் கற்பித்துக் கொண்டும் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்து கொண்டும் வருநாளிலே, பாதிரிமார் மீண்டும் சைவசமய தூஷணம் செய்ய ஆரம்பித்தனர். அவற்றை நிராகரித்து சைவதூஷண பரிகாரம் (1854 தே) என்ற நூலை சைவப்பிரகாச சமாஜீயர் என்ற புனை பெயரில் வெளிப்படுத்தினார்.

16. உள்றாவது இந்தியப்பயணம் (1854)

சீவ்யுஷாநாயுந்தரூப பண்ணிக்கொள்ளல்:

இல்லறத்தில் புக விரும்பாத நாவலர், தமது காலத்தைச் சமயக், கல்விப் பணியோடு சிவபூசை, ஜபம், தியானத்தில் போக்க விரும்பினார். தமது உக்குச் சென்று அங்கே தாம் உடையவர் பூசையும் பண்ணிக்கொண்டனர். அங்கு சில நாளிருந்து பூசை பழகிக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார்கள்.

17. சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு

வர்த்தா சாலைவாங்கியது (1858):

இதுவரை பத்து வருடங்களாக மாணவர்களைத் தெரியாரிடமும் உறைவிடமும் பெற்ற அநிச்சியப் பண்மாக்கி நடத்தி வந்த பாடசாலையை நிறுவினார்.

செய்ய உதவுமாறு வசதிப்படைத்த பலருக்கும் கடிதங்கள் எழுதினார். கொழும்பு திரு. நன்னித்தம்பி முதலியார் 1857 ஆம் ஆண்டு நானாறு ரூபா அனுப்பியிருந்தார். 1858 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் வித்தியாசாலையில் சபைகூட்டி பாடசாலை பற்றி பிரசங்கித்தார். பலர் உதவினர். அப்பணத்தைக் கொண்டு வித்தியாசாலைக்காக ஒரு வர்த்தகசாலையை காங்கேசன்துறை விதியில் வாங்கினார். பல வருடங்களாக வேதன மின்றிப் படிப்பித்து வந்த உபாத்தியாயர்களுக்கு 1858 சித்திரை முதல் வேதனம் வழங்கப்பட்டது. திரு மு. தில்லைநாதபிள்ளை தலைமையாசிரியராக நியமனம் பெற்றார். 1857 மார்க்கியில் தாயார் சிவபதமடைந்தார்.

18. நான்காவது இந்தியப் பயணம்

புத்தகங்கள் அச்சிட்டு வெளியிடல் (1858-1862):

யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபித்த அச்சியந்திரசாலை தம்முடைய வேலைகளுக்குச் சிறிதாக இருந்தமையால் அதனை விற்று விட்டு சென்னைக்குப் போய் அங்கு கூவி கொடுத்துப் புத்தகங்கள் அச்சிட முடிவு செய்தார்.

வித்தியாசாலை நிருவாகத்தைத் தம் மாணவரான திரு. கு. ஆறுமுகம் செட்டியாரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு 1858 ஆணி மாதம் சென்னைக்குப் புறப்பட்டார். வேதாரண்யம் முதலிய பல தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை அடைந்து அங்கு பிரசங்கங்கள் செய்து பாராட்டுப்பெற்றார். அங்கிருந்து தருமபுர ஆதீனத்தையடைந்து அங்கும் பிரசங்கங்கள் செய்தார். அங்கிருந்து சீர் காழி, சிதம்பரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு சென்னப்பட்டனம் சென்றடைந்தார்.

சென்னையில் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னுமிரண்டு நூல்களையும் பரிசோதித்து அவர் மாணக்கராகிய சதாசிவம்பிள்ளை பேராலே 1859 வைகாசி மாதம் வெளிப்படுத்தினார். வேறு பல நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன.

சிதம்பரத்திலே ஒரு பெரிய சைவ வித்தியாசாலை அமைக்க விரும்பி 1860 வைகாசியில் விக்கியாபனம் எழுதி வெளியிட்டார். ஆனால் போதிய பொருள் சேராததால் இவ்விந்தியப் பயணத்தின் போது அவ்விருப்பம் நிறைவேறவில்லை.

நூல்கள் பதிப்பித்து வெளியிடும் வேலைகள் சென்னையில் அதிகரிக்கவே, பெரியதொரு அச்சியந்திரத்தை விலைக்கு வாங்கி, சென்னை தங்காலைத் தெருவில் அச்சகம் நிறுவி, அவ்வச்சகத்துக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவிய அச்சகத்துக்கு வைத்த அதே பெயரேயே-வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை-குட்டினார். இவ்வச்சகம் இயங்க ஆரம்பித்த பின் ஏடுகளாக இருந்த பல நூல்களைப் பரிசோதித்து வெளியிட முடிந்தது.

இராமநாதபுர சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த பொன்னுச் சாமித்தேவர், நாவலரது திறமையை அவர் பதிப்பித்த நூல்களாலறிந்து, வேறு சில நூல்கள் அச்சிடப் பொருளுதவி புரிய முன்வந்தார். அவருதவியுடன் திருக்குறள் (ம் பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவள்

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பரிமேலமூகர் உரையை 1860 ஜூப்பசியிலும் திருக்கோவையார் நச்சினார்க்கிணியர் உரையையும் தருக்கங்கிரகம் அன்னம்பட்டியத்தையும் 1861 வைகாசியிலும் பரிசோதித்து அசிட்டு வெளிப்படுத்தினார். இவற்றிற்கு திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் மீணாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் அன்னாரது மாணவன் தியாகராசச்செட்டியார் அவர்களும் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கினர்.

திருமயிலாப்பூரில் அமைந்துள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீனத்து ஆறுமுக தேசிகர், நாவலரைத் தமது திருமடத்துக்கு அழைப்பித்து அவர் திறமையையும் சௌகானிரவையையும் கண்டு மகிழ்ந்து தாம் தரித்திருந்த உருத்திர சஞ்சியத்தை ஞாபகச் சின்னமாக நாவலருக்கு அனிவித்துச் சிறப்புச்செய்தார்.

சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பர தரி சனமும் செய்து கொண்டு திருவாவடுதுறை அடைந்து, சில நாட்தங்கினர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தே நிரந்தரமாகத் தங்கியிருந்து சமயப்பணி ஆற்ற விடுக்கப்பட்ட அழைப்பை நாவலர் ஏற்கவில்லை.

திருவாவடுதுறையிலிருந்து திருநாகைக்காரோணம் வந்து, அங்கு சில நாட்தங்கி சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்த பின் 1862 பங்குணியில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார்.

19. ஸ்தூபரத்தில் பாடசாலை அமைக்கப் பொருள் சேர்த்தல், சைவமார்க்கம் வைத்துமார்க்கத்தை விடச் சீற்றத்தை நற்றுவல் (1862 - 1863):

யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய நாவலர், சிதம்பரத்தில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஸ்தாபிக்கப் பொருள் சேர்த்தற்காக 1862 வைகாசியில் வண்ணார்ப்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் 1862 ஆடியில் பருத்தித்துறை சித்திவிநாயகர் கோவிலிலையும் பிரசங்கித்தார். இருவிடங்களிலும் வந்திருந்தோர் பொருள் உபகரித்தனர். பருத்தித்துறை, புலோவியிலிருந்த சில வர்த்தகர்கள், தமதுவியாபாரத்திலே இப்பாடசாலைக்கு ஒரு மகமை (அறப்பணிக்கு என வகுவிக்கப்படும் வரி) ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர்.

சமயப்பிரசங்கங்கள் செய்து கொண்டும் கல்விப்பணி ஆற்றிக்கொண்டும் சைவசமய நெறியில் வழுவாதோழுகிய நாவலர், சிவதீட்சை இல்லாதவர் களாகிய வைதிகப் பிராமணிடத்தே விழுதி வாங்குவதில்லை. இதனாற் கோபங்கொண்ட வைதிகப் பிராமணர்கள் இவரையும் சிவாகமங்களையும் நின்தித்தனர். சிவாகமநிந்தனையைப் பொறுக்கமாட்டாத நாவலர், 1863 மாசியில் சைவப்பிரகாச வித்தியா நாவலர், சைவதிகப் பிரமாணங்களுடன் பிரசங்கித்தார். இதன்விளைவாகச் சிவப்பிராமணர்களே மதிக்கப்பட்டனர். வைதிகப் பிராமணர்களுள் அநேகர், சிவதீட்சை பெற்றுச் சிவப்புசை எழுந்தருளப் பண்ணிச் சிவாகம நெறியிலே

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

ஓழுகத் தொடங்கினார்கள். யாழ்ப்பாணமெங்கும் சிவாகம ஆராய்ச்சியும் சிவபூசைச் சிறப்பும் தேவாரதிருவாசக பாராயண ஒசையும், சிவபூசையின்போது ஒலிக்கும் மணியோசையும் பரவத் தொடங்கின.

20. ஜந்தவது (இறந்) இந்தியப்பயணம் (1863-1870):

A) இராமநாதபுரத்தில் வரிசை (1864):

1863 மார்கழி மாதம் வித்தியாசாலையையும் வர்த்தக சாலையையும் முதலில் தென்னாதபிள்ளை என்பவரிடம் ஒப்புவித்து விட்டு நாவலர் சென்னப்பட்டணம் போதற்குப் புறப்பட்டார். தைமாதத்தில் சேதுஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு இராமநாதசவாமியை வணங்கியின் இராமநாதபுரம் சென்று அங்குள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனக்கிளை மடத்திலே சிறிதுகாலம் தங்கியிருந்தார். அச்சமயம் இராமநாதபுர சமஸ்தானத்துப் பொன்னுச்சாமித் தேவர், நாவலர் மறுக்கவும், தமது அரண்மனைக்கு மிகவும்வருந்தி அழைத்து பெருவரவேற்பவித்தார். அங்கு “சைவசமயமே சமயம் சமயாதீதப் பழம்பொருளை...” என்ற தாயுமான சுவாமி பாடலைப் பீடிகையாகக் கொண்டு பிரசங்கித்தார்.

B) மதுரையில் ஆசீர்வதிப்பு (1864):

இராமநாதபுரத்திலிருந்து திருவுத்தர கோசமங்கையில் வழிபட்டபின் மதுரை சென்று அங்குள்ள திருஞானசம்பந்தசவாமிகள் ஆதீனத்திலே தங்கியிருந்தார். அங்கு மீனாட்சியம்மை சந்திதானத்தை பிரசங்கித்துப் பாராட்டுகள் பெற்று மீனாட்சிக்கு அனிவிக்கப்பெற்ற பரிவட்டமும் பூர்மலையும் அனிவிக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார். கோவிலிலிருந்து மடத்துக்கு மங்கலவாத்திய வரிசைகளோடு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார்.

இன்னுமோர் தடவை பிரசங்கமாரி பொழிந்த போது, மகா சந்திதானம் தமது திருச்செவிகளில் அனிந்திருந்த சந்தர வேடங்களைக் கழற்றி நாவலருடைய செவிகளில் அனிவித்தார். சின்னச் சந்திதானம் தாம் அனிந்திருந்த ஆறு கட்டிகளைக் கழற்றி அனிவித்து மரியாதை செய்தார்கள். மரியாதையை ஏற்றுக் கொண்ட நாவலர், ஆறு கட்டிகளைப் பின்னர் ஆதீனத்திடம் திரும்பக் கொடுத்துவிட்டார்.

C) குன்றக்குடியில் பட்டணப் பிரவேசம் (1864):

மதுரையிலிருக்கும் போது, திருப்புவணம், திருவேடகம், திருப்பரங்குன்றம் ஆகிய தலங்களை வணங்கிய பின்னர் திருப்புத்தூர் என்ற தலத்தையும் வணங்கிக்கொண்டு குன்றக்குடியில் அமைந்துள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீன அழைப்பை ஏற்று அங்கு சிறிதுகாலம் ஆதீன வைதிக்குடியிலிருந்தார். அங்கு செய்த பிரசங்கத்தை மெச்சித்து மங்கலத்தை பிரசங்கித்துப் பாராட்டுகள் பெற்று மீனாட்சிக்கு அனிவிக்கப்பெற்ற பரிவட்டமும் பூர்மலையும் அனிவிக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார். கோவிலிலிருந்து மடத்துக்கு மங்கலவாத்திய வரிசைகளோடு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார்.

குன்றக்குடியிலிருந்து திருப்பெருந்துறை சென்ற வணங்கி அங்குள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீன மடத்துக்கட்டளைத் தம்பிரானால் உபசரிக்கப்பட்டபின் புதக்

(6ம் பக்கம் பார்க்க)

இந்துசர்தணம்

ஸ்ரீலட்சு ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறப்புகள்

(நம் பத்தக் தொடர்ச்சி)

கோட்டை சென்றார். அங்கிருக்கும் போது நாட்டுக் கோட்டை வர்த்தகர்களால் நெடுங்குடிக் கும்பாபிலே கத்திற்கு அழைக்கப்பட்டார் நெடுங்குடியிலும் அரிமாளத்திலும் பிரசங்கங்கள் செய்தார். மீண்டும் புதுக் கோட்டைக்கு வந்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு திருச்சிராப்பள்ளி, திருவாணக்கா, தஞ்சாவூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு கும்பகோணம் வந்தார்.

நாவலர் கும்பகோணத்தில் தங்கியிருப்பதை அறிந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பண்டார சந்நிதிகள், மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களை யும் வேறுசில ஒதுவார்களையும் அனுப்பித் தமது மடத் துக்கு அழைத்து வந்து பிரசங்கங்கள் செய்வித்தும், சந்தேக நிவிர்த்தி பெற்றும் பாடம் கேட்டும் மகிழ்ந் தனர்.

க) தீகும்பாற் கைவப்பிரகாச் விதத்தியாசாலை

(1863 - 1864):

திருவாவடுதுறையிலிருந்து திருப்புள்ளிருக்கு வேண்டு, சீர்காழி ஆகிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு சிதம் பரம் வந்து சேர்ந்தார். சிதம்பரத்திலே அங்கு சில மாதங்களுக்கு முன்னே விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருந்த நிலத்திலே 1863 ஆவணி மாதத்தில் வித்தியாசாலை கட்ட ஆரம்பித்தார். 1864 புரட்டாதியில் வேலைகள் நிறைவேறின. 1864 ஜூப்பசி மாதம் “சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை” ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, யாழ்ப்பாணம் பச்சிலைப்பற்றைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் ஏற்றத்தாழ இருபது வருடங்கள் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்து வந்தவருமான காசிநாதபிள்ளை என்ற சிவபூசா துரந்தரர் வித்தியாசாலை முகாமையாளராக நியமிக்கப் பட்டார்.

திருநாகைக்காரோணத்திற்கு சவாமி தரிசனத்திற் குச் சென்ற போது நாட்டுக்கோட்டை வர்த்தகர்கள் உபசரித்து சிதம்பர வித்தியாசாலைக்குப் பொருளுத்துவி செய்தனர். திருவேட்டக்குடி, திருக்கடலூர் ஆகிய தலைகளையும் வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரம் திரும்பினர்.

2) சீவாகம நித்தனை, சீவத்டைச் நித்தனைகளைக் கண்டுத்தல் (1865):

சிதம்பராலய பூசகருட்சிலர், சிவதீட்சையின்றிப் பூசை செய்வதை அறிந்து அது சிவாகம சம்மதமன்று என்பதை விளக்கி 1865 ஆம் ஆண்டு மார்க்கித் திருவாதிரைத் தேர்த்திருவிழாவுக்கு முதல் நாளன்று சிதம்பர வித்தியாசாலையில் பிரசங்கம் செய்தார்.

கருங்குழி இராமவிங்கபிள்ளை என்பவர் (பின்னர் இராமவிங்க சுவாமிகள், வள்ளலார் என அழைக்கப் பட்டவர்) திருமுறைகளை ஒதுக்கித் தூம் செய்த பாடல் களைப் பாராயணம் செய்யுமாறு மக்களைத் தூண்டு கிறார், அவற்றைத் திருவருட்பா என அழைப்பிக்கி றார் என்பதை அறிந்த நாவலர் அதனைச் சுகிக்காது திருமுறைகளே சிவாலய நித்திய நெமித்தயங்களிலும் சிவபூசையின் போதும் ஒத்தகுந்தன எனப் பிரசங்கித்தார்.

வரலாற்றுக் கற்புகள்

ஓ. சேக்கியார் கோவிலுக்கு காணி (1866):

நாவலருக்கு மிகவும் பிடித்த நூல் பெரியபுராணம். பெரியபுராணத்தின் மீதும் அதனை இயற்றிய சேக்கிழார் மீதும் நாவலருக்கு அளவற்ற பக்தி. பெரியபுராணம் அரங்கேற்றப்பட்ட சிதம்பரத்திலே சேக்கிழாருக்குக் கோவில் அமைக்க விரும்பினார் சிதம்பரம் ஞானப் பிரகாசர் குளத்துக்கு வடக்குப் பக்கமாக (இப்போது 16, ஞானப்பிரகாசர் வடக்குத்தெரு என்ற முகவரி யுடைய) ஒரு நிலத்தை சேக்கிழார் கோவில் அமைக்க வென நாவலர் விலைக்கு வாங்கினார்.

(நாவலர் தமது சீவியகாலத்தில் அக்கோவிலை அமைக்கமுடியாமற் போயிற்று. நாவலர் சிவபதமணைத் தின் வித்துவசிட்ராமனி பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களால் சேக்கிமார் கோவில் கட்டிக்கும்பாபிழேகம் நடைபெற்ற விபரங்களை இந்துசாதனம் 22-11-1999 (புத்தகம் 110 இதழ் 08) இதழில் கண்டு கொள்க).

ஏ) முன்றாம் பாலைடூம் இராணுவத்துறை (1866):

நாவலர் தமது சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை களுக்கு மூன்றாம் பாலபாடம் (இந்நால் இப்போ நான்காம் பாலபாடம் என வழங்கப்படுகிறது) தேவை எனக்கண்டு அதனை எழுதி அச்சிட்டார். கந்தபுராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம், பெரிய புராண சூசனம் ஆகியவற்றை எழுதி அச்சிற் பதிப்பித் துக் கொண்டிருந்தார். (முடிவு பெறாத வேலை) பெரியபுராண சூசனத்தில் அதிக கவனம் செலுத்திய தால் சரீர மெவிவு, நித்திரையின்மை, உணவில் வெறுப்பு ஏற்பட்டது. சில மாதங்கள் ஓய்வு எடுக்கும் நிர்ப்பங்கத்துக்கு உள்ளானார்.

பின், இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமி தேவரது வேண்டுகோட்டப்படி சேதுபுராணத்தை 1866 புரட்டாதி யிலும் திருவாவடுதுறை சிவஞான முனிவர் அருளிய இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி, தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி ஆகிய இரண்டையும் சுவாமிநாத தேசிகர் அருளிய இலக்கணக் கொத்தையும் 1866 கார்த்திகை மாதத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். ஏட்டுப்பிரதியா யிருந்த கந்தபுராணத்தையும் வேறு பல நூல்களையும் பரிசோதிக்கு வெளியிட்டார்.

1866 மார்கழியில் சிதம்பரம் சென்று ஆரத்திரா தரிசனம் கண்டு கொண்டு, சிதம்பரம் வித்தியாசாலையில் பிரசங்கங்கள் செய்து விண்வெள்ளு திரும்பினார்.

1867 இல் சென்னையில் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்வதிலும் நூல்கள் அச்சிட்டு வெளியிடுவதிலும் ஈடு பட்டார். இவ்வருடத்தில் யாழ்ப்பாணத்து சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமையாசிரியராயிருந்த திரு. மு. தில்லைநாதபிள்ளை காலமானார். அவரது இடத்திற்கு திரு. மா. வைத்தியவிங்கபிள்ளை நியமிக்கப்பட்டார்.

ஏ) திருத்தொண்டை நாட்டுப் பத்தின்மீய
பரிசுவன சுயங்கு நல்லைமை தாங்கியமை(1867):

சென்னையிலுள்ள சிவபக்தர்கள் சிலர் தொண்டை
நாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களைப்
புனரமைக்க ஒரு பரிபாலனசபையை 1867 மார்சில்
கூட்டிருத் தொடர்பு கொண்டு (7ம் பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீஸ்வரீ ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(மே பக்தத் தொடர்ச்சி)

யிலே ஏற்படுத்தினர். அச்சபைக்கு தலைமைதாங்கி சிவபுண்ணியம் பற்றி நீண்ட பிரசங்கம் செய்தார். 1868 மாசி மாதம் நடைபெற்ற சபையின் இரண்டாம் வது கூட்டத்திலும் நீண்டதொரு தலைமையுரை நிகழ்த்தினார்.

ஐ) மேஹ் பல நால்கள் வெளியிட்டையை (1868 - 1869):

உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருளிச் செய்த கோயிற் புராண உரையை 1868 கை மாதம் வெளியிட்டார். முன் பதிப்பித்த வேறு அநேக நால்களை இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் பதிப்பாகப் பதிப்பித்தார்.

மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சைவசமய நெறி என்ற நூலுக்கு புத்துரை எழுதியும் தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரையைப் பரிசோதித்தும் 1868 புரட்டாதியில் வெளியிட்டார். நாவலர் தமது மாணக்கராகிய சதாசிவம்பிள்ளை மூலம் பாரதம், கொலை மறுத்தல், வைராக்கியதீபம், வைராக்கிய சதகம், திருவுந்தியார், தாயுமானசவாமி பாடல் முதலிய நால்களைப் பரிசோதித்து வெளியிட்டார்.

இ) சிதம்பரத்தல் வேதாகம பாடசாலையும் டட்டும் நிறுவிச் சைவக்குருநார்கள், சைவப்பிரசாரகர்கள், சைவாசரியர்களை உருவாக்கும் முயற்சி (1868):

“தமிழ்க் கல்வியும் சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாவதற்குக் கருவிகள் முக்கிய ஸ்தலங்கள் தோறும் விதயாசாலைகள் ஸ்தாபித்தலும் சைவப்பிரசங்கம் செய்வித்தலுமே. இவற்றின் பொருட்டு கிரமமாகக் கற்று வல்ல உபாத்தியாயர்களும் சைவப் பிரசாரகர்களும் வேண்டப்படுவார்கள்” என்பதை நன்குணர்ந்திருந்த நாவலர், சிதம்பரத்தில் மிகப் பெரியதோர் பயிற்சிப் பாடசாலையைத் தொடங்க முயற்சித்தார். இப்பாடசாலை கத்தோலிக்கரின் செமினரிகளையும் புரட்டஸ்தாந்தரின் மத சாத்திரக் கல்லூரிகளையும் போன்றதாக இருக்கவேண்டுமென விரும்பினார். இதுபற்றி 1868 சித்திரையில் சைவமக்களிடம் பொருளுத்தி கேட்டு மிக உருக்கமான விண்ணப்பம் ஒன்றை வெளியிட்டார். இவ்வுத்தமோத்தம தருமத்தின் பொருட்டு என்பதினாயிரம் ரூபாவை மக்களிடம் எதிர்பார்த்தார். இப்பாடசாலையில் உணவு, உடை, புத்தகம் மற்றும் தேவைகள் எல்லாம் இலவசமாக வழங்கப்படுமெனவும் மாதமொன்றுக்கு எழுநூறு ரூபா தேவைப்படுமெனவும் மதிப்பிட்டிருந்தார். போதிய பொருள் சேராமையால் இத்திட்டம் கைகூடவில்லை.

ஒ) போலியங்குபா மறுப்பு (1868):

கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை (வள்ளலார்) தாம் பாடிய பாடல்களைத் திருமுறைகளுடன் ஒப்பிட்டு, சில ஆலய உற்சவங்களிலே திருமுறைகளுக்குப் பதிலாகத் தமது பாடல்களைப் பாடுவிப்பதைக் கண்ட நாவலர் கொதித்தெழுந்தார். 1868 மார்க்கத்தியில் இராமலிங்கபிள்ளையையும் அவருடைய பாடல்களையும் கண்டித்துப் போலியங்குபா மறுப்பு என ஒரு நாள் எழுதி அதனை மாவண்டேர்த் தியாகேச முதலியாரைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தினார்.

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

1869 முற்பகுதியில் “தமிழ் நாட்டில் வாழும் சைவசமயிகளுக்கு” என்ற தலைப்பில் விடுத்தோர் விஞ்ஞாபணத்தில் சைவசமய விருத்தியின் பொருட்டு முயலுக் குமக்கு சைவசமயிகளாலேயே அவமதிப்பும் இடையூறும் செய்யப்படுவது குறித்து விசனித்தார். சைவசமய விருத்தியில் தாம் ஈடுபடச் சிவபெருமான் கருணை கூர்ந்ததே தாம் பெற்ற பெருஞ் செல்வம் எனக் கூறினார்.

ஓ) பொய்வழக்கு (1869 — 1870):

1869 ஆணியில் சிதம்பரம் ஆனத் திருமஞ்சனம் தரிசித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பும் நோக்கத் துடன் சென்னையிலிருந்து சிதம்பரம் வந்து சேர்ந்து தங்கியிருந்தார். அப்போது சைவாகம விடயமாகவும் சிவதீட்சை விடயமாகவும் நாவலர் தெரிவித்த கருத்துக் களால் மனம் பேதித்திருந்த சில தீட்சிதர்கள், வள்ளலாரைக் கொண்டு நாவலரை இகழுவிக்கும் நோக்குடன் சிதம்பராலயத்தில் 1869 ஆணி உத்தரத்தன்று ஒரு கூட்டம் கூட்டினார்கள். அங்கு நாவலரைப் பலவாறாகத் தாழித்து விட்டு, நாவலர் தம்மை அடித்ததாக மஞ்சக்குப்ப நிதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தார்கள். இவ்வழக்கில் வழக்காளிகளுக்கே அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.

21. யாழ்ப்பாணம் திரும்புதல் (1870):

சிதம்பர வழக்குக் காரணமாக எட்டு மாதம் வரை நாவலர் சிதம்பரத்தில் இருக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. வழக்கு முடிந்த பின்னர் சிதம்பரத்தின்றும் மாழும் வந்து தரும்புர ஆதீனகர்த்தர் வேண்டுகோளை ஏற்ற அங்கு இருப்பு நாள் தங்கியிருந்து அங்கும் கொட்டாரத்திலும் சைவப்பிரசங்கம் செய்தார். பின் மாழுரத்தை விட்டகன்று திருவிடைமருதார், திருவெட்டங்குடி ஆகிய தலங்களை வழிபட்டுக்கொண்டு காரைக்கால் வந்தார். அங்கும் பிரசங்கம் செய்தபின் வேதாரணியம் வந்து சேர்ந்து வேதாரணயேஸ்வரர் திருக்கோவிலிலும் பிரசங்கம் செப்த பின் கோடிக்கரை வழியாக 1870 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்.

நாவலர் யாழ்ப்பாணம் திரும்புவதை அறிந்த சைவமக்கள் வீதிகளையெல்லாம் அலங்கரித்து பூரண கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி, நாவலரைப் பூம்பல்லக்கில் ஏற்றி மங்கல வாத்தியங்களுடன் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு அழைத்து வந்து பெரு வரவேற்பளித்தனர்.

சில வருடங்களுக்கு முன் ‘‘யாழ்ப்பாணத்தினாலே உவாந்திக்கப்பட்ட அசுசிப் பிராணியாகிய நான்’’ என நாவலர் கூறுமளவுக்கு அசெள்கரியங்களை அவசூக்குச் செய்த யாழ்ப்பாணம், இப்போ நாவலரின் கல்விப் புலமையையும், சமயச் சீர்திருத்த நோக்கங்களையும் எவர்க்கும் அஞ்சாத நேர்மையையும், சமுதாயத் தொண்டினையும் ஒப்புக் கொள்ளத் தொடங்கி விட்டதை 1870 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மக்கள் நாவலரை வரவேற்ற முறை உணர்த்தியது.

(14ம் பக்கம் பார்க்க)

இந்துசாதனம்

இலக்கண வித்தகர்

வரன் முறைக் கல்வியால் செழிப்புற்றிருந்த யாழ்ப் பாணத்து இலக்கண இலக்கிய செம்பாட்டுப் புலத்தில், அவ்வரன் முறைக் கல்வி உருவாக்கிய பெரும் புலமையா ஸர்கள் வரிசையின் இறுதிப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த இலக்கண வித்தகர் நமசிவாய தேசிகர் அவர்கள் இலக்கண வித்தகர் நமசிவாய தேசிகர் அவர்கள் 02-09-2000 ஆம் திங்கள் தமிழ் நாட்டில் தேவையோகம் அடைந்தனர் என்ற செய்தி தமிழ் நெஞ்சங்களை வருத்தியது.

1915 இல் தெல்லிப்பழை வீமன்காமத்தில் பிறந்த இராமசாமி நமசிவாயம் அவர்கள், ஆரம்பக் கல்வியின் பின்னர், பிரவேச பண்டிதர் பரீட்சைக்குத் தமிழை ஆயத்தும் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் 1932 ஆம் ஆண்டில் வருத்தலைவிளாளில் தமிழ், சைவப்பணியாற் கொண்டிருந்த வித்துவசிரோமணி பிரம்மஸீரிக் கொண்டையரச் சென்றடைந்தார்.

பிரவேச பண்டித வகுப்புடன் தொடங்கிய கணேசயர் - நமசிவாயம் உறவு, பின்னவரைப் பண்டிதராக்கியதுடன், பின்னர் அந்தக் “கணேசயர் கல்லூரி”யின் பண்டித வகுப்புகளையே நடத்தும் ஆசானாக்கியது.

பண்டிதர் இராமசாமி நமசிவாயம் அவர்கள் கணேசயர் அவர்களின் தொல்காப்பியப் பதிப்பு முறை சியின் போது அவர் அருகிருந்து உத்தியவர்; வரன்

நமசிவாய தேசிகர்

முறையான இலக்கணத் தெளிவு பெற்றவர். இத்தெளிவு காரணமாகக் கணேசயர் அவர்களே தாம் நடத்தி வந்த வகுப்புக்களை இவரிடம் ஒப்பு வித்தார். கணேசயரின் அநாளூற்று ஆராய்ச்சிக்கும் பண்டிதர் அவர்கள் உதவிபட நின்றார். சுருங்கக் கூறின், கணேசயர் அவர்கள் பண்டிதரின் திறமையிலும் பணியிலும் தமது இலக்கணப் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியைக் கண்டார். அதற்குமிய கணிப்பையும் வழங்கினார்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் இலக்கணச் செம்மையைப் பலருக்கும் ஊட்டிய பண்டிதர் நமசிவாயம் அவர்கள், தெல்லிப்பழை வீமன்காமம் தமிழ்ப் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராக சேவையாற்றினார். பண்டிதர் அவர்கள் தமிழ் இலக்கணத் தெளிவும் சைவ சித்தாந்த அறிவும் நிறைந்தவர்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்க்கல்விப் பாரம்பரியத்துக்குரிய இலக்கண ஆற்றலின் தலைசிறந்த பிரதிநிதிகளுள் ஒருவராக விளங்கிய பண்டிதர் இராமசாமி நமசிவாயம் அவர்களை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தனது முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவிலே ‘‘இலக்கண வித்தகர்’’ எனப் பட்டமளித்துக் கொரவித்தது.

பண்டிதர் அவர்களது ஆன்மா குஞ்சிதபாத நீழவில் குதூக்கித்திருக்க எல்லாம் வல்ல நடராஜப் பெருமானைப் போற்றிப் பிரார்த்திப்போமாக.

சைவ டாயாலன சபை

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை - கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகள்

19-11-2000 ஆம் திகதி கொண்டாடப்படவுள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானது குருபூசையைப் பூண்டிட்டு யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலனசபை பாடசாலைகளுக்கிடையே கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகளை நடத்திப் பரிசளிக்கவுள்ளது. போட்டியில் வெற்றி பெறுபவர்களுக்குக் குருபூசை தினத்தன்று பரிசுகள் வழங்கப்படும். போட்டிகள் யாழ். வண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெறும்.

★ பேச்சுப் போட்டி:

போட்டி கீழ்ப்பிரிவு (தரம் 6, 7, 8), மத்திய பிரிவு (தரம் 9, 10, 11), மேற்பிரிவு (தரம் 12, 13) என்மூன்று பிரிவுகளாக நடைபெறும். இம்மூன்று பிரிவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரங்கள் முறையே 5, 7, 10 நிமிடங்கள் ஆகும். பேச்சுக்கானதலைப்புக்கள் முறையே “ஆறுமுகநாவலரின் கல்விப்பணி”, “ஆறுமுகநாவலரின் சமயப் பணி”, “பத்தொன்பதாம் நாற்றாண்டின் ஆறு

முகநாவலர்” ஆகும். ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒரு பாடசாலையிலிருந்து ஒரு மாணவரே பங்குபற்ற முடியும்.

விண்ணப்ப முடிவுத் திங்கி: 25-10-2000

போட்டி நடைபெறும் நாள்: 12-11-2000

ஞாயிறு மு. ப. 9 மணி

★ கட்டுரைப் போட்டி:

ஒவ்வொரு பாடசாலையிலிருந்தும் தரம் 12 அல்லது 13 இல் படிக்கும் ஒரு மாணவரே பங்குபற்றலாம். கட்டுரைத் தலைப்பு ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பற்றியதாக விருக்கும். சரியான தலைப்பு போட்டி நாளன்று போட்டி ஆரம்பமாவதற்கு 30 நிமிடங்களுக்கு முன் அறிவிக்கப்படும். ஒரு மணி நேரத்தில் 750 சொற்களைக் கொண்ட கட்டுரை எழுதவேண்டும்,

விண்ணப்ப முடிவுத் திங்கி: 20-10-2000

போட்டி நடைபெறும் நாள்: 29-10-2000

ஞாயிறு மு. ப. 10 மணி

சைவசமயப் பெருநாள்கள் (புட்டாதி பூரணை முதல் ஐப்பசிப் பூரணை வரை)

புட்டாதி	27 ஏ (13-10-2000)	வெள்ளி	பூரணை
ஐப்பசி	30 ஏ (16-10-2000)	திங்கள்	சங்கடஹர சதுரத்தி, கார்த்திகை விரதம்
	01 ஏ (17-10-2000)	செவ்வாய்	ஐப்பசி மாதப்பிறப்பு
	08 ஏ (24-10-2000)	செவ்வாய்	பிரதோஷ விரதம்
	10 ஏ (26-10-2000)	வியாழன்	தீபாவளி
	11 ஏ (27-10-2000)	வெள்ளி	அமாவாசை விரதம், கேதாரகெளரி விரதம்
	12 ஏ (28-10-2000)	சனி	ஸ்கந்தசஷ்டி விரதாரம்பம்
	15 ஏ (31-10-2000)	செவ்வாய்	சதுரத்தி விரதம்
	17 ஏ (02-11-2000)	வியாழன்	ஸ்கந்தசஷ்டி விரதம்
	24 ஏ (09-11-2000)	வியாழன்	பிரதோஷ விரதம்
	26 ஏ (11-11-2000)	சனி	பூரணை விரதம்

சனீஸ்வரரைப் பீதி செய்ய...

(புத்தகம் 111 இதழ் 06 இன் தொடர்ச்சி)

திருநள்ளாறும் சனீஸ்வரன் கோவிலும்

திருநள்ளாற்றில் சனீஸ்வரரைப்புக்கு தனிச்சந்திதி ஏற்பட்ட வரலாறு சுவையானது: நளமகாராசன் சனி தோஷத்தால் பட்ட அல்லவ்கள் நாமறிந்ததே. துன்பங்கள் தீர்த்து மீண்டும் நாடாளத் தொடங்கியும் சனி தோஷம் முற்றாக நீங்கவில்லை. நாரதர் சனி தோஷம் நீங்க விவ தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்ளுமாறு உபதேசித்தார். நளன் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டு திருமுதுகுன்றை (இப்போது விருத்தாசலமெனப்படும் நகரம்) அடைந்த போது அங்கு தவம் செய்து கொண் டிருந்த பரதவாஜ முனிவர் நளனைத் திருநளாறு சென்று வழிபடுமாறு அறிவுரை கூறினார். அவ்வாறே நளன் திருநள்ளாற்றை அடைந்து அங்கு தீர்த்தம் உண்டாக்கி (இப்போ நள தீர்த்தம் எனப்படுகிறது) நீராடி, இறைவனை வழிபட திருநள்ளாற்று ஆலயத்துள் நுழைந்தான். அவனைப் பற்றியிருந்த 'சனி' உள்ளே நுழைய அஞ்சி கோபுர வாசலூக்கு வெளியே தங்கவிட்டார். அதனால் கோபுர வாசலில் வடக்குப் பக்கமாக சனி பகவானுக்கு சிறு கோவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நளனது பிரார்த்தனைப்படி திருநள்ளாற்றைப் போற்றிப் பணிந்த பின் சனீஸ்வரனை வழிபடுவர்களுக்கு சனிபகவான் அருள்புரிகிறார். அதனாலேயே இத்தலத்தில் சனிபகவான் சந்திதி மிகவும் விழேட்மானதாகக் கருதப்படுகிறது.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து வாசகர்கள் திருநள்ளாற்றில் உள்ளது சனீஸ்வரன் கோவில் அல்ல என்பதையும் அது ஒரு பெரும் சிவஸ்தலம் என்பதையும் அங்கு கோவிலுக்குள் நுழைய அஞ்சி கோபுர வாயிலுக்கு வெளியே கோவில் கொண்டுள்ள சனீஸ்வரர் சிவபக்தர்களுக்கு விழேட அருள் பாலிக்கும் கீர்த்தியுடையவரென்பதையும் உணர்ந்து கொள்வர். மேலும் நளனைப் பற்றிய சனிதோஷம் சிவதீர்த்த யாத்திரையால் நீங்கியதே அன்றி சனி வழிபாட்டால் நீங்கியதன்று என்பதையும் தெர்ந்து கொள்வர்.

சனீஸ்வர யாரைப் பற்றுகிறார்?:

ஓமுக்கம், ஆசாரம், நீதி, நேர்மை ஆகிய விடயங்களில் சனீஸ்வரர் மிகக் கண்டிப்பானவர். நீதி, நேர்மை, ஆசாரம், ஓமுக்கம் உடையவர்களைச் சனீஸ்வரன் பற்ற மாட்டார். இறைபக்தி உடையவர்களுக்குத் துன்பம் செய்பவர்களை, பொதுச் சொத்துக்களைச் சூறையாடுபவர்களை, வலிமை குறைந்தவர்களையும் வாய்ப் பேசாப் பிராணிகளை வருத்துபவர்களை, கெட்ட வார்த்தை

பேசுபவர்களை, குறுக்கு வழியில் பொருள் சேர்ப்பவர்களை, கொள்ளை இலாபம் அடிப்பவர்களை, ஒழுக்கம், ஆசாரம் அற்றவர்களை, நீதி தவறுபவர்களை, நேர்மை அற்றவர்களை சனீஸ்வரன் தண்டிப்பார்.

இதை உணர்ந்து கொள்ள நள சரிதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு சிறு நிகழ்வை நூபகப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது: நளனைப் பற்றிக் கொண்டு அவனுக்குத் துன்பம் தரச் சனிபகவான் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காத் திருக்க வேண்டியிருந்தது. நளனது நீதியிலோ நேர்மையிலோ ஆசாரத்திலோ ஒழுக்கத்திலோ பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக ஒரு குறையையும் காண முடியவில்லை. பன்னிரண்டு வருட முடிவில் ஒருநாள் ஏதோ அவசரமாகக் காலில் நீர் பட்டும் படாமலும் அலமிகிக் கொண்டு மாலை வழிபாட்டிற்காக அமர்ந்தார் நளமகாராசன். இதுதான் சமயமென்று கனி அவனைப் பற்றிக் கொண்டான். அதன் பின் நளன் பட்ட துன்பம் அவிலம் அறிந்தது. இது கதையாக இருந்த போதிலும் அதன் கண ஒரு பெரிய தகவல் பொதிந்து கிடக்கிறது. ஒழுக்கம், ஆசாரம், நீதி, நேர்மை உள்ள செந்தன்மை பூண் டோரை சனீஸ்வரன் நெருங்க மாட்டார் என்பதும் செந்தன்மை பூண்டு ஒழுகாதாரர் விட்டுவிட மாட்டார் என்பதுமே அத்தகவல்.

இது போலவே திருநள்ளாற்றுச் சிவஸ்தலத்துக் குள்ளே நுழைய அஞ்சி சனீஸ்வரர் கோபுரவாயிலுக்கு வெளியே நின்றதென்ற வரலாறு, சிவபக்தரான சனீஸ்வரன் சிவனது அருளாண்குக்கு கட்டுப்படுவர் என்பதைச்சுட்டி நிற்கிறது.

சனீக்கிரங் நோடி நிவர்த்தி

கிரகதோஷம் உள்ளவர்கள் நூனசம்பந்தப் பெருமான் அருளிய தமிழ் மறையாம் கோளறு பதித்தைப் பக்தி சிரத்தையுடன் ஒது சிவனை வழிபட்டு இறைவனது நாமத்தைத் திரும்பத்திரும்பச் சொல்வது மூலம் பிர்தி யடையலாம்.

1962 ஆம் ஆண்டில் எட்டுக் கிரக சேர்க்கையால் உலகில் பல கேடுகள் நிகழும் எனச் சோதிடர்கள் எச் சரித்தனர். அச்சமயம் இங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள பல சிவாலயங்களில் இலட்சார்ச்சனைகள் நடைபெற்றன. மூலம் முன்னேஸ்வரத்தில் கோடியர்ச்சனை நடைபெற்றது.

கிரக தோஷத்திலிருந்து நிவர்த்தி பெற இருபிரதான மார்க்கங்கள் உண்டு: அவை (1) ஒழுக்கம், நீதி உடையவர்களாக வாழ்தல் (2) இறைவனது நாமஜெஜபம். கிரக வழிபாடுகள் இரண்டாம்பட்சமானதே.

அபத்தம்! அபவாதம்!!

பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம் என்பவரால் 1969 ஆம் ஆண்டில் எழுதி வெளியிடப்பட்ட சைவசமய புண்ணியகாலம் என்ற நூலில் உள்ள புரட்டாதிச் சனி என்ற கட்டுரையின் முதற்பகுதிக்குச் சில வசனங்களைச் சேர்த்தும் அக்கட்டுரைக்குப் புதிய தலைப்பொன்று கொடுத்தும் வேறொருவர் பெயரில் அக்கட்டுரை 23-09-2000 ஆம் திகதிய 'வலம்புரி' பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தது.

அக்கட்டுரையுடன் 'சனீஸ்வரன் தோத்திரம்' என்ற தலைப்பில் மூன்று பாடல்களும் பிரசரமாகி யிருந்தன. அப்பாடல்களில் சனிபகவான் 'சிற்றம்பலத்திலாடி நின்ற சுட்டரொளியைப்' பிடித்ததாகவும் அதனால் அந்தச் சுட்டரொளிக்குப் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டதாகவும் உளறப்பட்டுள்ளது. பெருஞ் சிவபக்தரான சனிபகவான் இப்பாடலை எழுதியவரை விட்டுக்கூட்டுக்கப் போவதில்லை. இந்துசாதனம் சென்ற இதழிலும் இவ்விதழிலும் வெளியான 'சனீஸ்வரனைப் பிரீதி செய்ய எ....' என்ற கட்டுரையை வாசித்த வாசகர்கள் இந்த உளறல் ஒரு மேரசமான இழிவான சிவதிந்தை என்பதை உணர்வர். இவ்வாறான பாடல்களை எழுதுபவர்களும் பிரசரிப்பவர்களும் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். கிரகங்களை வைத்துக் கொண்டு வழிறவர்கள் இயற்றியதே இப்பாடல்கள்.

பத்திரிகையிர்களுக்கு ஒரு பணிவரன் விண்ணப்பம்: தங்களுக்கும் சமய சம்பந்தமான கட்டுரை களைப் பிரசரிக்கும் போது அதிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கள் சரியானவையா என்பதை இயன்றலாவு ஆராய்ந்தபின் பிரசரிக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

— ஆசிரியர்

இந்தசாதனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தனர் வானவ ராணினம்
வீழ்க தண்புள்ள வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்தசாதனம்

விக்ரீம வாஸு புரட்டாதி மீ 26 உ (12-10-2000)

ஓன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு

பாரானுமன்றத் தேர்தல் முடிவடைந்து விட்டது. தேர்தல் இறுதிமுடிவு இன் னும் உத்தியோக பூர்வ மாக அறிவிக்கப்பட வில்லையாயினும் அநேக மாவட்டங்களின் தேர்தல் முடிவுகள் தெரிய வந்து விட்டன.

சமுத்துச் சௌவ மக்கள் தமது இருகண்களுள் ஒன்றாகப் போற்றும் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகிய திருக்கோணஸ்வரத் திருத்தலம் அமைந்த திருக்கோணமலை மாவட்டத் தில் ஒரு தமிழர் பிரதிநிதித் துவம் தானும் இல்லாத நிலை. மீன்பாடும் தேன் நாட்டில் தமிழ் பிரதிநிதித் துவக் குறைப்பு. வன்னியில் ஒரு கட்சி மேஜோங்க யாழிப்பாண மாவட்ட பிரதிநிதித்துவம் நான்கு வேறு கட்சிகளிடையே பிரிப்பு.

இவை தான் தேர்தல் முடிவு.

இந்திலை கட்சிகள், குழுக்களின் வேறுபட்ட குறிக்கோள் காரணமாக ஏற்பட்டது என்று கூறுவதற்கில்லை. தேர்தலில் போட்டியிட்ட தமிழ்க்கட்சிகள், குழுக்கள் அனைத்தினதும் குறிக்கோள் ஒன்று போலவே நோற்றுமானித்தது:

தமிழ் மக்கள் துயர் துடைப்பதும் அவர்கள் கொரவத்துடன் இந்நாட்டில் வாழுவழிகாண்பது விமே எல்லோரதும் பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட குறிக்கோளாகவிருந்தது.

தமிழ் மக்களின் அரசியல் விமோசனம் தனது தலைமைத் துவத்தின் கீழ் மட்டுமே கைகூடும் என்று மார்த்தடிக் கொண்டு தலைமைத் துவத்தை தப

பலர் அவாவியதே இந்திலை ஏற்படக் காரணமாகியது. இவ்வாவா காரணமாகவே அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு குழுக்களாக இயங்கித் தேர்தலில் போட்டியிட்டனர். தமிழ் அரசியல் வாதிகளின் ஒற்று மையின்மையை அறிந்த பல சிங்கள இனவாதக் கட்சிகளும் துவக்கின்தில் இறங்கின.

தேர்தலை மட்டுமன்றி சகல அரசியல்வாதிகளை யுமே வெறுத்த மக்களுக்கு, தேர்தலில் வாக்களிக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற மனமயக்கம் ஏற்பட்டது. பெரும்பான்மையோர் வாக்களிக்க வில்லை. வாக்களித்தோறில் பலரும் வாக்களியாவிடின் அது சிங்கள இனவாதக் கட்சிகள் ஒரு கிலைடங்களைப் பெற இடம் வித்ததாய் முடியலாம் அல்லது தாம் வெறுக்கும் குழுக்கள் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி விடலாம் என்ற மனப்பிரமையுடனே வாக்களிக்கச் சென்றனர்.

வேறு சிலர் தமக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் வேண்டியவர் - தமது ஊரவர் - தமக்கு உதவியவர் - உதவக்கூடியவர் - உறவினர் போன்ற காரணங்களுள் ஒன்றுக்காக அவர்கார்ந்த கட்சி எது என்னோக்காது வாக்களித்தனர்.

1977 இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் திட்டவட்டமானதொரு குறிக்கோளுடன் சகல தமிழ்க்கட்சிகளும் அனி திரண்டு ஒற்றுமையாகப் போட்டியிட்டதால்

வலிமை மிக்கவொரு அணிஉருவாகியது. ஆனால் இப்போது நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில் ஒரே குறிக்கோள் போன்ற தொற்றத்தைக் கொடுத்துப் பல குழுக்கள் போட்டியிட்டன. முடிவு எதிர்பார்த்தவாறே எழுந்தபடியாக அமைந்தது.

இதன் விளைவு?

தமிழ்ச் சமூகம் அரசியல் ரீதியில் மிகப்பலவீனப்பட்டு விட்டது. என்னிக்கையில் குறைந்தவாக்காளர்களைக் கொண்ட எமது இல்லாமியச் சகோதரர்களுக்கு இருக்கும் அரசியல் நெங்புநயம் (Political leverage) தானும் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு இருக்கும் அரசியல் நெங்புநயம் தானும் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு இருக்கும் இன்று இல்லை. இதற்கான ஒரே காரணம் தலைமைத்துவம் அவாவினால் ஏற்பட்ட ஒற்றுமையின்மையே.

இவ்வொற்றுமையின்மை தமிழ்மக்களது சாபக்கேடாகிவிட்டது. “அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் பிடிக்கு” என்பதை இனியாவது உணர்ந்து ஒரு தலைமையின் கீழ் சகலதமிழ் அரசியற் கட்சிகளும் குழுக்களும் ஒன்றுபடவேண்டும்.

தவறின் எமக்கு விமோசனம் இல்லை.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு - நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே. நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும் - இந்தானம் வந்தாற் பின்நமக்கெது வேண்டும்? ”

— மகாகவி பாரதியார்

கந்தசஷ்டி விரதம் (28-10-2000)

முருகர என்றும் தமிழ் மகர மந்திரம்

இறைவனது திருப்பெயர்களைக் கூறுவதால் பெறும் ஆண்தமே பேரானந்தம். எங்கும் ஏக உருவாய்ப் பொங்கித் துவமிப்பிட பூரணமாய் விளங்கும் இறைவன் என்னும் இன்பக் கடலில் இருந்து எம்மை உய்விக்க ஆறுமுகங்களுடன் வெளிப்பட்ட ஓர் அருமையான அமிர்தமே ஆறுமுகப் பரம்பொருள்.

ஆறு முகப்பெருமானது நாமம் பக்தர்கள் மனதிற்கு இன்பழும், நினைக்கும் பேறுகளும் அருளுவதோடு, அவர்களைப் பகைவர்களின் கோபத்திலிருந்தும் பழிகளிலிருந்தும் பாதுகாத்து அவர்களுக்கு வினைப்பயனால் ஏற்படும் துன்பங்களையும் பினிகளையும் நீக்கி, இனிப்ப (11ம் பக்கம் பார்க்க)

முருகா என்றும் தமிழ் மகர மந்திரம்

(10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிறவா நிலையைத் தரவல்லது, ஆகவே ஆறுமுகப் பெரு மானது நலந்தரு நாமங்களை எப்பொழுதும் சொல்லும் பாக்கியத்தை நாம் அடைய வேண்டும்.

ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு என்னற்ற திருப்பெயர் கள் உண்டு. முருகன், கந்தன், குகன், குமரன், சேந்தன், சரவணபவன், கார்த்திகேயன், காங்கேயன், கடம்பன், குருதான், சுவாமிநாதன், சுப்பிரமணியன், வேலாயுதன், மயில்வாகன், விசாகன், தேவசேனாதிபதி, சூரசங்காரன், வள்ளிமணாளன், சேவற் கொடியோன் என்பன அவற்றுட் சில. இவற்றுள்ளூம் முருகா என்ற நாமம் அதிசிறப்பு வாய்ந்த மகாமந்திரமாகும். ‘அருமெபறல் மரபின் பெரும் பெயர் முருகா’ என்கிறார் நக்கிரதேவர்.

முருகு என்ற சொல் தெய்வத் தன்மை, மாறாத அழகு, குன்றாத இளமை, இனிமை எனப் பொருள் படும். முருகை உடையவன் முருகன். முருகைத் தருபவ னும் முருகன். முருகா என ஒதும் அடியார்கள் இத்தகைய நலன்களையெல்லாம் பெறுவர்.

“**முருகா என உனை ஓழும் தவந்தீனர் முதுவகில் அஞ்சாத செல்வம் அடைவர்; வியாதி அடைந்து நையார்; ஒரு காலும் துன்பம் ஏந்தார்; பரதி உற்றவேர்; பொரு காலன் நாடு புநார்; சமரபுரிப் புண்ணியனே”**

என்கிறார் சிதம்பர சுவாமிகள். முருகு என்பது தூய தமிழ்ச் சொல். முருகா தமிழ் மகா மந்திரம்.

முருகா என்ற நாமம் மகாமந்திரமாவது ஏன் என்டதைச் சற்றுச் சிந்திப்போம்.

அ - உ - ம என்ற மூன்று எழுத்தும் சேர்ந்து ‘ஓம்’ என்ற பிரணவத்தை எழுத்து வடிவில் உருவாக்குகிறது. அ என்பது ஆக்கல் (படைத்தல்); உ என்பது காத்தல்; ம என்பது அழித்தல். உ என்பது காத்தலைக் குறித்தலாலேயே நாம் எழுதத் தொடங்கும் விடயம் பிழையான தாக அமையாமற் காக்கும்படி ஒம்கார ஞபராகிப விநாயகரை நினைந்து, உ என எழுதுகிறோம்.

முருகு என்ற சொல்லில் மு, ரு, கு, என்ற மூன்று எழுத்துக்களும் முறையே மெல்லினம், இடையினம், வல்லினம் என அழைக்கப்படும் மூன்று ஒசைகளுடன் கூடியவை: ‘ம்’ மெல்லினம்; ‘ர்’ இடையினம்; ‘கு’ வல்லினம். மூவோசை எழுத்துக்களாகிய ‘ம்’, ‘ர்’ ‘கு’ ஆகியன் ‘உ’ என்ற காத்தல் எழுத்துடன் சேரும் போது முருகு என்ற சொல் பிறக்கிறது:

(ம + உ) (ர + உ) + (கு + உ) = முருகு.

ஆகவே, முருகன் காக்கும் தெய்வம் என்பது தெளி வாகிறது இதனையே.

“**அஞ்சுகும் நோன்றல் ஆறுகும் நோன்றும் வெஞ்சால் அஞ்சவென வேல் நோன்றும் – நெஞ்சீல் ஒருகால் நீணக்கீல் இருகாலும் நோன்றும் முருகா என்று ஒதுவார் முன்**”

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பா சுட்டிக் காட்டுகிறது.

முருகப்பெருமான் சரவணப் பொய்கையில் அருள் மேனி தாங்கி வெளிப்பட்டதைக் கூற வந்த கச்சியப்பர்,

‘**ஒரு திருநூகன் வந்தாங்கு உத்தான் உலகும் உயிய்**’ என்கிறார்.

ஆகவே தன்னை ஒதுபவர்களைக் காக்கும் அதியற் புத சக்தி வாய்ந்த மந்திரமாதலால் முருகா என்ற நாமம் அதிசிறப்புப் பெற்று மகாமந்திரம் ஆகிறது.

இம்மகாமந்திரத்தை உள்ளம் உருகி ஒது வேண்டும். ‘‘முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழித்து உருகும் செயல் தந்து உணர்வென் றருங்வாய்’’ என்று வேண்டு கிறார் அருணகிரிநாதர் அவ்வாறு மனமுருதி ஒதுபவர் எனவும் அருணகிரியார் கூறுகிறார்.

‘‘**முருகா எனவோர் நாம் ஓங் அடியார் முடிமேல் இவணதாள் அஞ்சவோனே**’’

— திருப்புகழ்

முருகா என்ற திருநாமம் முருகப்பெருமானது பல ஜெகிரிநாதரின் பாடல்களில் பார்க்கக் காணலாம். மேலே மொழிந்து உருகும் செயல் தந்து உணர்வென்றார் பொருளை முந்துறக் கிளத்தல்’’ என்ற சூத்திரப்படி முருகநாமத்தை அருணகிரியார் முதலில் வைத்துப் பாடியுள்ளது நோக்குதற்குரியது.

கந்தரலங்காரத்தில், அருணகிரியார்

‘‘**மொழிஸ்தூதுகளை முருகா எனும் நாமங்கள்**’’ என்கிறார். முருகா ஒருமை; நாமங்கள் பன்மை, அவ்வாறிருக்க, அருணகிரிநாதர் ‘‘முருகா எனும் நாமங்கள்’’ எனக் கூறியருளியதற்கான காரணம் என்ன என்ற வினா எழுகிறது. பல நாமங்களின் பொருள்கள் இந்த முருகா என்ற ஒரு நாமத்துக்கு உண்டு. ஆகவே ஒரு நாமமாயினும் இதர பல நாமங்களினது சக்தியையெல்லாம் தன்னுள் அடக்கி வைத்திருப்பதால் அது பன்னாமாகிறது. அதனாலேயே அருணகிரியார் ‘‘முருகா எனும் நாமங்கள்’’ என்றார். இவ்வாறு கூறியருளியது மூலமும் அருணகிரியார் முருகா என்பது ஓர் மகாமந்திரம் என்பதை உணர்த்துகிறார்.

‘‘**படிக்கீன்றிலை பறந்த திருநாமம் படிப்பவர் தாள் முடிக்கீன்றிலை முருகா என்கிலை**’’

என்று கந்தரலங்காரத்தில் தன்னை நொந்துகொள்ளும் அருணகிரிநாதர், பிறிதோரிடத்தில் ‘‘உயிர் உடலை விட்டுப் பிரியும் போது முருகா! முருகா! முருகா! என்று மூன்று முறை அழைக் கின்னவு தந்து அருள்புரிய வேண்டும் என வேண்டுகிறார்:

‘‘**ஆதவிதி யோடமிர மாதவகை நேடியெனது வந்தோன் ஆவிதனையே குறுகி ஆத்துறை காந்துறை காந்துறை காந்துறை ஆத்துறைக்கார நீணவை தந்தவாயே**’’

— திருப்புகழ்

‘‘**முருகா! முருகா! முருகா!**’’ எனும் நாமத்து நாமத்தை உள்ளமுருதி ஒதித் துதித்தால் ‘‘குழவி அழுத குரல் கேட்ட தாய் வந்து அழுத கண்ணீர் மாற்றி அழுதாட்டும் கெழுதகை போல்’’ எமது இடர் கணந்து நல்லறை ஊட்டிப் பிறப்பொழித்துப் பெருவாழ்வும் பேறும் பீடும் தருவான் முருகன். ஆகவே நலமெலாம் தரும் முருக நாமத்தை ஒதி உயிவு பெறுவேராமாக. (குழவி = குழந்தை; கெழுதகை = பெருங்கருணை)

‘‘**முருகா! முருகா! முருகா!**’’ எனும் நாமத்து நாமத்தை உள்ளமுருதி ஒதித் துதித்தால் ‘‘குழவி அழுத குரல் கேட்ட தாய் வந்து அழுத கண்ணீர் மாற்றி அழுதாட்டும் கெழுதகை போல்’’ எமது இடர் கணந்து நல்லறை ஊட்டிப் பிறப்பொழித்துப் பெருவாழ்வும் பேறும் பீடும் தருவான் முருகன். ஆகவே நலமெலாம் தரும் முருக நாமத்தை ஒதி உயிவு பெறுவேராமாக. (குழவி = குழந்தை; கெழுதகை = பெருங்கருணை)

‘‘**முடியார் பிரவிக் கடலிற் புநார் முழுதுங் கெடுக்கு மிடியார் படியில் விதனிய்ப்பார் வெற்றவேர் பெருமான் அஞ்சவாய் அஞ்சவாய் பொடியாக்கீய பெருமான் திருநாமல் புகல்பவரே**’’

— கந்தரலங்காரம்

இந்துசராதனம்

**தமிழில் அன்னை வலிதாம்பிகை அஞ்சிடபேரவீரம் தந்த
பிரம்மண் க. வெ. ஆத்மநாத சுர்மா**

(பலவேறு வழிகளில் சிவப்பணி புரிந்த அமரர் பிரம்மஸீ. க. வெ. ஆத்மநாத சர்மா அவர்களது இருபத்தைந்தாவது வருட நினைவு விழா அண்மையில் வண்ணண நாவலர் மகா வித்தியாலயத்தில் “நியந்தரி” ஆதரவில் நடைபெற்றது. இச்சமயத்தில் சர்மா அவர்களின் பணிகளை நினைவு படுத்திக்கொள்கிறோம்)

— ಶ್ರೀ ಕಿರಿಯಾ

“ஒப்பும் உயர்வுமற்ற இந்த ஸ்ரீவிதா ஸஹஸ்ரநாமாவளியைப் பக்தி சிரத்தையோடு தினந்தோறும் தவறாது பாராயணம் செய்து வருகின்ற சீலர்கள், இன்றைக்கும் இந்தியாவில் பலர் இருக்கின்றனர். இலங்கையிலுள்ள சிலர் உள்ளர். அந்தச் சிலருள் ஒருவர் பிரம்மழுஷ் க. வை. ஆத்மநாத சர்மா அவர்கள். அவரே ‘அன்னை விதாம்பிகை அருட்பேராயிரம்’ என்று தமிழில் ஆசிரியப்பாவாக அமைந்துள்ள இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலை நமக்கு அளித்துள்ளார். தாம் பெற்ற இன்பம் வடமொழிப்பயிற்சியில்லாத தமிழ் மக்களும் பெறவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டு, தேவியின் திருவருளை முற்கொண்டு, இந்த அரும்பணியை ஆற்றி உள்ளார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்டு மேலாக அவர் செய்துள்ள சாதனையின் பலனை இந்த நூலிற் காணலாம் எனக்குறுதல் மிகையாகாது.”

இது 1964 ஆம் ஆண்டு பிரசரமான “அன்னை வலிதாம்பிகை அருட்பேராயிரம்” என்ற நாலுக்கு ‘‘Religious Digest’’ என்ற ஆங்கில சமய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் எழுதிய முன்னுரையின் ஒரு பந்தியாகும். இப்பந்தி அமரர் ஆத்மநாத சர்மா அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வை - ஆற்றிய சாதனையைச் - சரியாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

1907 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20 ஆம் திகதி யாழ்ப்பானம் கந்தரோடைக் கிராமத்தில் சிவபூரீ கணக்கபாதிக்குருக்கள் வைத்தியேஸ்வர சாஸ்திரிகள் - தெய்வநாயகி தம்பதிகளது மகனாகப் பிறந்த ஆத்ம நாதசர்மா அவர்கள், வித்தியாதரிசி முகாந்திரம் தி. சதாசிவ ஜீயர் அவர்களால் சன்னாகம் கதிரைமலைச் சிவன்கோவிலுக்கு முன்பாக அமைந்திருந்த கட்டடத் தில் ஆரம்பித்து நடாத்தப்பட்ட சமஸ்கிருத பிராசீன பாடசாலையில் சேர்ந்து தமிழழையும் வடமொழியையும் கற்றார். திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தைக் கற்று கேம்பிறிடச் ஜானியர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தபின், கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலா சாலையில் பயின்று பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியரானார்.

കെവപ്പിഡാലൻ ചന്ദ്ര

தெவ சமய திட்டங்கள்

காலம்: 10-11-2000 வெள்ளிக்கிழமை
நேரம்: காலை 8 மணி

இடம்: சபை, நால்வர் கட்டு

தூயா சபை, நாவலர் ஆச்சிரம மண்டபம்
திப்பாகுரு! சிவழு கை. திருஞானசம்பந்தக் குருக்கள்
(கரணவாய்)

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின்
121 ஆவது குருபாட்டை

விக்கிரம் வருடம் கார்த்திகைத் திங்கள் 4 ஆம் நாள்
19-11-2000 ஞாயிற்றுக்கிழமை
கார்த்திகை மகம்

திருத்தம் மகம்

தமது இருப்பதாவது வயதில் ஆச்சாரியாபிழேகம் பெற்றுக்கொண்ட சர்மா அவர்கள், நித்திய அனுஷ்டா னங்களில் தவறாது சிவபூசா துரந்தரராக வாழ்ந்தார். 1931 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்ப்பன்னை ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையில் ஆசிரியப் பணியாற்ற ஆரம்பித்து, அப்பட சாலை உப அதிபராக உயர்ந்து பல நன்மாணாக்கர்களை உருவாக்கிய சர்மா அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டில் ஒய்வு பெற்றார்.

தமிழ், வடமொழிப் புல்வையோடு சமயக் கிரியை
முறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கிய சர்மா
அவர்கள் சைவ இல்லங்களில் பூர்வக் கிரியைகளை விதி
முறைப்படி நடத்தி வைப்பவராகவும் ஆலய உற்சவ
ஆசாரியராகவும் கும்பாபிஷேக கிரியைகளிலே சர்வ
சாதகராகவும் பணியாற்றினார்.

சிறந்த சமயச் சொற்பொழிவாளராகவும் புராணபடன்த்தில் பொருள் சொல்வதில் வஸ்ல் பெளராணிகராகவும் விளங்கினார். இவரது கட்டுரைகள் பல இந்துசாதனத்தில் பிரசரமாகின.

‘‘அன்ன லலிதாம்பிகை அருட்பேராயிரம்’’ என்ற பெயரில் லலிதா சகஸ்ர நாமத்தைத் தமிழில் ஆசிரியப் பாவாக அமைத்து உதவினார். இவ்வாறே ஆசி சங்கரின் ‘‘சுப்பிரமணிய புஜங்கம்’’ என்ற முப்பத்துமூன்று பாடல்களாலான வடமொழித் தோத்திர நூலையும் தமிழில் தந்தார்.

‘‘பிராமண சமாஜம்’’ என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலம் வடிமாழிக் கல்வியை ஊக்குவிக்கவும் வேதஅத்தியயன (வேதம் ஒதுக்கல்) வகுப்புகள் நடை பெறவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டமையை அக்கால இந்துசாதனப் பத்திரிகைகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு வழிகளில் சிவப்பணி புரிந்த சர்மா அவர்கள் 1975 ஆம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தனர். அன்னாரின் சேவைகளை அன்னார் மறைந்த இருபத்தைந்தாவது வருடத்தில் “நியந்தரீ”, நினைவுகூர்ந்தமை பாராட்டுதற்குரியது.

நூல்கம்

கைவ சித்தாந்த பிரவேச | பாலபண்டித, பண்டிதர் தேர்வுகளுக்கான பாடத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட உள்ள பாட நூல்களில் இருந்து மேற்படி தேர்வுகளுக்குத் தோற்றும் தேர்வுநாடிகள் குறிப்புக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இப்பாடநூல்களைக் கொண்டுள்ள நூல்களொன்று 01-11-2000 ஆம் திங்கதி முதல் வண்ணார்பண்ணை நீராவியடி கல்லூரி வீதியில் அமைந்துள்ள நாவலர் ஆச்சிரம மண்பத்தில் இயங்கும். கடந்த கால வினாத்தாள்களையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். நூலகம் திறந்திருக்கும் நேரம்: காலை 9 மணி முதல் பிற்பகல், 1 மணி வரை

செய்தித் தொகுப்பு

* சைவபெறந் தேர்வு - 2000

சைவபரிபாலன சபை நடத்தும் சைவபெறந் தேர்வு யாழ்ப்பானம், வவுனிபா, கி. ஸி. நொ. சி. சி., மன்னார் மாவட்டங்களில் அமைந்த 325 தேர்வு நிலையங்களில் 05-11-2000 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெறவள்ளது. தரம் இரண்டு முதல் தரம் பண்ணிரண்டு வரையிலும் ஒர் சுமார் ஐம்பத்தையாயிரம் மாணவர்கள் இப்பீட்சைக்குத் தோற்றவள்ளனர்.

* வாணி விழா

கல்விக்கூடங்கள் எங்கனும் வாணி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. யாழ் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் 05-10-2000 ஆம் நாள் நடைபெற்ற விழாவில் சைவபரிபாலனசபைத் தேர்வுச் செயலாளர் சைவப்புலவர் வ. கந்தசாமி அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகப் பங்கு பற்றிச் சமயபாடப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்குச் சான்றிதழ்களை வழங்கினார்.

* விஜயதசமி விழா

07-10-2000 ஆம் திகதி வேலைத்தலங்களிலும் கல்விக்கூடங்களிலும் விஜயதசமி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. யாழ். மத்திய கல்லூரியில் நடைபெற்ற விழாவில் சைவபரிபாலன சபைத் தேர்வுச் செயலர் சைவப்புலவர் வ. கந்தசாமி அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு கல்லூரி மட்டத்தில் நடைபெற்ற சமய அறிவுப் போட்டியில் சித்தியடைந்த மாணவர்களுக்குப் பரிசில்கள் வழங்கினார்.

* நாவள்ளம் போட்டி

யாழ்ப்பானம் இந்துக் கல்லூரி இந்து இளைஞர் கழகத்தினர் விஜயதசமியை முன் விட்டு நடத்திய செல்வன் ம அருளினியனும் மத்திய நிலைப் பிரிவில் செல்வன் க. தர்சனனும் முதலிலைப் பிரிவில் செல்வன் பா. பாலகோபியும் முதலிடம் பெற்றனர். 07-10-2000 ஆம் நாள் விஜயதசமியன்று கல்லூரி பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற வாணி விழாவில் சிவநீ. ப. சிறீஸ்கந்தராஜக் குருக்கள் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு, நாவள்ளமைப் போட்டியில் முதலாமிடம் பெற்ற முவருக்கும் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தினர் வழங்கிய தங்கப்பக்கங்களையும் சான்றிதழ்களையும் வழங்கினார். யாழ் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீடாதிபதி பேராசிரியர் இ. குமாரவடிவேல் அவர்கள் கல்வியின் மாட்சி - நோக்கம் - பயன் என்ற பொருளில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார். நவமூர் என்னும் ஓர் சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பட்டது.

* வண்ண நாவலர் யா விந்திராலய அந்தர் தேவீயோகம்

யாழ்ப்பானம் சைவ பரிபாலன சபையின் ஆயுள் அங்கத்தவரும் சபையின் செயற்பாடுகள் பலவற்றிற்கும் உறுதுணையாக நின்று உதவியவருமாகிய யாழ் வண்ணை நாவலர் மகாவி தியாலய அதிபர் திரு. ஜயாத்துரை துரைராசா அவர்கள் 09-10-2000 ஆம் திகதி அன்று அகால மரணமானார். என்ற அதிர்ச்சிச் செய்தி சைவ சமூகத்தைத் துயரில் ஆழ்த்தியது. அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்லபரம்பொருளைப் பிரார்த்திப்பதுடன் இந்து சாதனத்தினது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை அன்னாரின் குடும்பத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். சாந்தி சாந்தி.

தேர்தல் படிப்பினை!

(1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மில்லியன் ரூபாய்கள் செலவிட்டிருப்பார்கள். ரோமாபுரி எரியும்போது பிடில் வாசித்த சக்கரவர்த்தியின் நிலை நிலவியது.

பெரும்பாலான மக்கள் தேர்தலில் அக்கறை காட்டவில்லை. தமிழ்த் தலைமைத்துவத்துக்கு அவாவு வோர் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு, ஏகோபித்த குரவில், தமிழ் மக்களது அபிளாசைகளை உலகுக்கு வெளிப்ப உத்த வேண்டுமென அவர்கள் விரும்பினர். அவ்விருப்பம் நிறைவேறாத மனச்சோர்வுடன் இருந்த மக்களுக்கு திருகோணமலைப் பிரதிநிதித்துவ இழப்பு, கிழக்கு மாகாண தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவக் குறைப்பு, வடபகு

திப் பிரதிநிதித்துவம் நான்கு கட்சிகளிடையே சிதறல் ஆகிய அதிர்ச்சிதரும் செய்திகள் மனவெறுப்பாபும் மனக்கடினத்தையும் ஏற்படுத்தி அவர்களை விரக்தியின் விளிம்புக்குத் தள்ளிவிட்டுள்ளது.

தேர்தல் தந்த படிப்பினையை மனங்கொண்டு இப்போதாவது ஒற்றுமைப்படுவார்களா என ஏங்கும் தமிழ் நெஞ்சங்கள் "எம் செயலாவது யாதொன்றுமில்லை தெய்வமே இனி உம் செயலே" எனக் கொள்ளித் தலையில் எறும்பது போலக் குலைந்து போயுள்ளனர். அவர்கள் உள்ளத்துயரை யொளித்தருள்வாய் எனக் கந்தஷ்டிட் நோன்பு நெருங்கும் இவ்வேளாயில் வள்ளிக்கு வாய்த்தமிழேறிய மாணிக்கத்தைப் பிரார்த்திப்போமாக.

தொடர் கட்டுரைகள்

இடமின்மை காரணமாக ஆறுமுகநாவலர் முதற் பண்டிதமணி வரை, சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள், திருமுறைப் பெருமை, சைவபரிபாலன சபை - தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் ஆகிய தொடர் கட்டுரைகள் இவ்விதழில் இடம்பெறவில்லை. அடுத்த இதழில் வெளிவரும். இவ்விதழில் பிரசரிக்க இயலாமற் போனதையிட்டு மனம் வருந்துகிறோம்.

நாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்பை முழுமையாகத் தரும் நோக்குடன் இம்மாதம் இந்துசாதனம் இருபது பக்கங்களுடன் வெளிவருகிறான்.

- ஆசிரியர்

இந்துசாகனம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

22. சௌவர்தார்கள், பிரசாரகர்கள்

யீர்சீக் கல்லூரி நிறுவ மன்று முயற்சி(1870):

1870 ஆம் ஆண்டு நாவலர் கோப்பாயில் ஒரு வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்துத் தமது செலவில் நடத்தினார். தமிழ் நாட்டிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பல தனக்கள் ஊர்களிலே வித்தியாசாலைகள் கெல்வந்தர்கள் தங்கள் ஊர்களிலே வித்தியாசாலைகள் ஆரம்பிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டனர். அவற்றை நடத்தப் பொருஞ்சுவி செய்ய முன் வந்தார்கள். சைவ தங்கள் நிறுவாகத்திலுள்ள ஆலயங்களில் ஆதீனங்கள் தங்கள் நிறுவாகத்திலுள்ள ஆலயங்களில் சைவப்பிரசாரகர்களை நியமித்து வேதனம் கொடுத்து சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்விக் கூடுதல் உடனப்பட்டார்கள். ஆனால் இவ்வேண்டுகோள்களை ஏற்று உதவ, போதிய ஆசிரியர்களும் சமயப் பிரசாரகர்களும் இருக்க வில்லை ஆகவே தாம் சிதம்பரத்தில் ஆரம்பிக்க விரும்பிய சைவக்குருமார்கள், பிரசாரகர்கள், ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கல்லூரியை உருவாக்க உதவுமாறு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1870 ஆம் ஆண்டு மீண்டுமொரு வீண்ணப் பத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். ஊர்கள் தோறும் சபைகூட்டி பிரசங்கம் செய்து பொருஞ்சுவி கோரினார்.

இந்தப் பெருமுயற்சி கைக்கூடுமுன் நாவலர் சிவபத மடைந்து விட்டார்.

23. வண்ணார்பண்ணைச் சைவ

ஆங்கீல வித்தியாசாலை ஸ்தாபிதம் (1872):

1871 ஆம் ஆண்டில் வண்ணார்பண்ணையில் யோன் கிள்ஸர் என்பவர் நடத்திப் பெற்றியென் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சைவ மாணாக்கர் விபூதி அணிந்து சென்றமைக்காகப் பாடசாலையிலிருந்து வெளி யேற்றப்பட்டனர். அப்பிள்ளைகளின் நன்மை கருதிய நாவலர், சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒன்றை வண்ணார்பண்ணையில் 1872 ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் நிறுவி நடத்தினார். நிதிவசதியின்மையால் இப்பாடசாலை நான்கு ஆண்டுகளே நடைபெற்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலே கொழும்புத்துறை, கந்தமடம், பருத்தித்துறை, மாதகல், புலோவி, இனூவில் முதலிய பற்பல இடங்களில் நாவலரின் தூண்டுதலினாலே அநேக சைவத்தமிழ் வித்தியாசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

24. யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை (1872):

1872 ஜூப்சி மாதத்தில் தாம் அதுவரை பெற்ற அனுபவத்தால் அறிந்த உண்மைகளைத் திரட்டி எழுதி அதற்கு ‘‘யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை’’ எனப் பெயர் தந்து வெளிப்படுத்தினார். அந்தாலிலும் பிறதோர் அறிக்கை மூலமும் மாதோட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் ‘‘மறைந்து ஒரு மருந்து இருக்கிறது; ஒரு தேன் பொந்து இருக்கிறது; ஒரு திரவியம் இருக்கிறது’’ என்று திருக்கேதீசராத் திருத்தலைத்தில் எழுந்தருளியிடனார். அரசினருக்காகவிட்டிருந்த கோவில் அமைந்திருந்த நாற்பது ஏக்கர் நிலத்தை அரசினரிடமிருந்து மீளப்பெற்று அங்கு கோவிலை முன்போலக் கட்ட

வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்.

அந்திலத்தைத் தரும்படி அரசினருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். அவரது முயற்சி பலனளிக்கவில்லை.

(நாவலர் சிவபதமடைந்து பதினான்கு ஆண்டுகளின் பின் 13-12-1893 ஆம் நாள் திருவாளர் ராம. அரு. பழநியப்பச் செட்டியார் அவர்கள் இலங்கைச் சைவ மக்கள் சார்பாக இந்திலத்தை ஏலத்தில் விலைக்கு வாங்கியது மூலம் நாவலரின் கனவு நன்வாகியது).

25. நல்லூர் கந்தசுவாமி நோவில் (1873-1876)

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் மூலஸ்தானத்தில் தூபியில்லாதிருக்கல், மூலமூர்த்தி கல்லாலான சுப்பிரமணிய மூர்த்தமாயில்லாது வேல் வைத்திருத்தல், தேர்த் திருவிழாவுக்கு முதல்நாள் மிருகபவி நடைபெற போன்றவை ஆகம விதிமுறைக்கு மாறானவை என 1847 ஆவணி மாதத்தில் அப்போதைய ஆலய நிறுவாகியாகவிருந்த இருக்காத மாப்பாண முதலியாருக்கு எடுத்துக்கூறி, ஆலயத்தை ஆகமமுறைப்படி கட்டுவிக்கு மாறும் மிருகபவியை நிறுத்துமாறும் நாவலர் கேட்டுக் கொண்டார். முதலியார் அதற்கு இசையவில்லை. அதனால் அக்காலமுதல் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலுக்கு நாவலர் செல்லுவதில்லை. 1848 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் வண்ணார்பண்ணையில் செய்த பிரசங்கத்தில் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் நிர்வாகக் குற்றங்களைக் கண்டித்துப் பேசினார்.

1872 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் அப்போது ஆலய நிறுவாகவிருந்த கந்தையமாப்பானர் தமது கோவிலில் தெய்வானையம்மை திருமணப் படலத்துக்குப் பயன் சொல்ல வருமாறு நாவலரை அழைத்தார். நாவலர், சிவாகம விதியில்லாத கோயிலுக்கு வரமாட்டேன் என மறுத்து விட்டார். கோவில் நிறுவாகி நாவலரது எண்ணப்படி கோவிலை நடத்துவதற்குச் சம்மதம் தெரி வித்து நாவலரை அழைத்துச் சென்றார், நாவலர் கந்தபுராணத்திற்குப் பொருள் சொல்லி முடித்தபின் கோவிலில் உள்ள குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லிப் பிரசங்கித்தார். குற்றங்களை நிவர்த்திக்க இணங்கிய ஆலய நிறுவாகி, ஆங்கிரச (1873) தை மாதம் ஏழாம் நாள் கோவிலில் ஒரு பெரிய சபைகூட்டினார். அக்கூட்டத்தில் நாவலர் பங்குபற்றிச் சுப்பிரமணியக் கடவுள்ளடைய இலக்கணங்கள் பற்றியும் கோவில் கட்டப்படவேண்டிய முறை பற்றியும் பிரசங்கம் செய்தார். அக்கூட்டத்தில் மூலஸ்தானத்தைக் கருங்கல்லால் கட்டி சுப்பிரமணியரைப் பிரதிட்டை செய்ய ஆறாயிரம் ரூபா வரை கையொப்பம் சேர்ந்தது. நாவலர் தமிழ்நாடு கருவூரிலிருந்து மூவாயிரம் ரூபாவுக்கு கருங்கற்களும் எடுப்பித்துக் கொடுத்தார்.

06-06-1874 ஆம் ஆண்டு சுப்பையர் கார்த்திகேய ஐயர் என்பவர் (1968 ஆம் ஆண்டில் நாவலர் மணி மண்டபம் அமைத்து நாவலர் சிலை நிறுவப்பட்ட) 5 பரப்பும் பன்னிரண்டு குளிய முடைய அம்மையன்வளவு என்ற நல்லூர்கந்தசுவாமி கோயிலுக்கு அருகே அமைந்துள்ள காணியை அங்கு ஒரு சைவ மடாலயம் அமைத்து சிவபூசைகள், மகேஸ்வர பூசைகள், சிவபுராண படனங்கள், திருமுறை ஒதல், சைவப் பிரசங்கங்கள் ஆகியன் (15ம் பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

14ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நடைபெறச் செய்யும் நோக்குடன் நாவலரிடம் கைய வித்தார். அக்காணியில் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்தத் த. இராகவப்பிள்ளை, கு. செல்வநாயகம் பிள்ளை என்னுமிருவரின் உதவியுடன் கட்டப்பட்ட மடாலயத்தில் 1874 வைகாசி மூலத்தன்று திருஞான சம்பந்தர் குருட்சையும் கோவில் வசந்தமண்டபத்தில் பிரசங்கமும் நாவலரால் நடத்தப்பட்டது.

1874 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மகோற்சவத்திற்கு, திருவாவடுதுறையிலிருந்து சில ஒதுவார்களை அழைப்பித்து, சுவாமி வீதி வலம் வரும் போது சுவாமிக்குப் பின்னாக அவர்களைக் கொண்டு தேவாரம் ஒதுவித்தார். தாழும் விபூதி உத்தாளனஞ் செய்து, திரிபுண்டரம் தரித்து தலையிலே சிரமாலையும் கழுத்தில் கண்டிகையும் கையில் பெளத்திரும் தரித்து எவருக்கும் பக்தியை விளைவிக்கத்தக்க சிவவேடப் பொலிவோடு திருக்கூட்டத் தலைவராக நாவலர் விளங்கினார். மடாலயத்தில் ஒதுவார்களுக்கும் உள்ளுர்ச் சௌவர்களுக்கும் மகேசர ஷ்டைகள் நடைபெற்றன. பக்தி வெள்ளம் கரைப்புரண்டது.

யாருடைய கண் பட்டதோ? சைவ சமூகம் செய்த தவக்குறைவோ? தேருக்கு முதல் நாள் ஒரு அசம்பாவிதம் நடைபெற்றது. கோவில் நிருவாகி தான் கொடுத்த வாக்கைமீறி தேருக்கு முதல்நாள் - சப்பரத் திருநாளில் - தேர் முட்டேப் பறிக்கும்போது, துட்டர் சிலரது சொல்லைக் கேட்டு, ஆடு வெட்டப்பட அனுமதித்துசிட்டார். அச்செய்தி நாவலரது காதுக்கு எட்டிய வுடன், அவர் மட்டத் தி விருந்து வெளியேறினார். அதன் பின் அவர்நல்லூர் கோவிலுக்குப் போவதை மீண்டும் நிறுத்திக்கொண்டார்.

1875 ஆடியில் ஒன்றும் 1875 ஆவணியில் ஒன்றுமாக "நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில்" என்ற தலைப்பில் இருபத்திரங்களை எழுதி வெளியிட்டார். நிற்சிங்கசேனாதிராச முதலியார், சம்பந்தநாத முதலியார் என்னும் இருவர் அக்கோவில் நிருவாகி மேல் பதினொரு குற்றச்சாட்டுக்களை எழுதிக் கொடுத்தனர். இதை வைத்துக்கொண்டு, நாவலர் 1876 மார்கழியில் வண்ணார் பண்ணை சிவன்கோவிலில் ஒரு பெருங்கூட்டம் கூட்டி அக்குற்றச்சாட்டுக்களை ஒவ்வொன்றாக விசாரணை செய்தார். எல்லாக் குற்றச்சாட்டுக்களும் உண்மையேனக் காணப்பட்டது. ஆகவே கோவில் நிருவாகியை விலக்குவதற்கு ஒரு வழக்குத் தொடரவும், பின் அக்கோவிலை நடத்தவும் ஒரு சபை அக்கூட்டத்தில் நியமிக்கப்பட்டது. இச்சபையார் கோவில் நிருவாகி மேல் வழக்குத் தொடர்ந்தனர். (இவ்வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நாவலர் சிவபதமணைந்தார். நாவலர் தொடங்கிய வழக்கின் பேராக 10-06-1929 ஆம் ஆண்டு இக்கோவில் பொதுக் கோவில் என்றும் கோவில் நிருவாகி நீதிமன்றுக்குக் கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.)

26. நிலக்குஞ்சு உரையெழுதல், பரிசோதித்துத்திருத்தல், புதிய நால்கள் எழுதுதல் (1875 – 1878);

1875 க்கும் 1878 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நன்றால் விருத்தியுரை (2 ஆம் பதிப்பு), நெடத்தவரை,

திருவிளையாடற்புராணம், நன்னாற் காண்டிகையுரை முதலிய நால்களைத் திருத்துவதிலும் சிவபூசா விதி, முன்றாம் அநுட்டான விதி குருசிஷ்யக் கிரமம், ஷ்டைக்கு இடம்பண்ணும் விதி, சிராத்த விதி, தருப் பணவிதி, போசன விதி, தமிழ் அகராதி, தமிழ் சமஸ்கிருத அகராதி, தமிழ் - ஆங்கில அகராதி முதலிய நால்களை எழுதுவதிலும் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தவிலும் நாவலர் ஈடுபட்டார்.

27. கஞ்சித் தொட்டித்தரும் (1877):

1876 இல் யாழிப்பாணத்தில் மழை மிகக் குறைவாகப் பெய்தது. குளம், கேணிகள் நீரின்றி வரண்டன. தானியப் பயிர்களும் பணப் பயிர்களும் கருகின. காலராவிலை நான்கு, ஐந்து மடங்காக அதிகரித்தது. இத்துன்பச் சூழ்நிலையைக் கண்டும், அக்கால அரசு அதிகாரிகள் வாளாவிருந்தனர். மனிதாமிமானம் படைத்த நாவலர் இக்காலத்தில் சிறந்த சமூகத் தொண்டராக விளங்கி னார். சமய வேறுபாடின்றிப் பணியாற்றினார்.

1877 ஆம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் மூன்றாம் நாள் தொடக்கம் நாள்தொறும் வண்ணார்பண்ணை சிறாம்பியடியில் வாழ்ந்த திரு. வைத்தியநாதர் பொன்னம்பலம் என்பவரின் தென்னந்தோட்டத்தில் கஞ்சி சமைத்து ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. கஞ்சி உணவு பெரிய தொட்டியில் இடப்பட்டு உபகரிக்கப்பட்டதால் கஞ்சித் தொட்டி என இத்தருமம் அழைக்கப்படலாயிற்று.

இத்தருமம் 1878 தைவரை ஏழு மாதம் நடைபெற்றது. பின்னர் நல்ல மழைபெய்து தானியம் விளைந்தமையால் தருமம் நிறுத்தப்பட்டது. (இத்தருமத்துக்கு சேர்ந்த பணத்தில் மிகுதியாகவிருந்த எழுநாறு ரூபாவரையிலான பணம் யாழிப்பாண ஒறியன்றல் வங்கியில் கட்டப்பட்டிருந்தது). அதற்கு என்ன வாகிற்றோ அறியோம்).

இச்சமயத்தில் துவையினம் (W C. Twynam) என பவர் யாழிப்பாண அரசாங்க அதிபராக இருந்தார். காலரா நோயாளிகளுக்கெல்லாம் அங்கங்கே கொட்டில் கள் போட்டு அங்கு அவர்களை வைத்து தகுந்த உணவு, மருந்துகள் கொடுக்கும்படி அரசு உத்தரவு செய்தும், அரசு அதிபர் அதில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. இதைக்கண்ட நாவலர், தமது சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஒரு கூட்டம் கூட்டினார். அதில் ஒரு விண்ணப்பம் எழுதி, 1878 சனவரி மாதம் தேசாதிபதி சேர் லோங்டன் யாழிப்பாணம் வந்தபோது அவரை ஒரு தாதுக்குமுவாகச் சந்தித்து விண்ணப்பத்தை கொடுத்தார். தாதுக்குமுவாக்கு நாவலரே தலைமை தாங்கினார்.

28. விதை நெல் பெற்றுக் கொடுக்க முயன்றல் (1877):

1876 இல் மழையில்லாத போகவே யாழிப்பாணத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. 1877 இல் மழை பெய்த தாயினும் உழவர்களிடம் விதை நெல் இருக்கவில்லை. அதனால் அல்லற் பட்டனர்.

(16ம் பக்கம் பார்க்க)

நீதுசதை

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(15ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நாவலர் சட்ட நிருபண சபையில் தமிழ்ப் பிரதி நிதியாக விளங்கிய சேர் முத்துக்குமாரசுவாமியின் உதவி யுடன் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு விதை நெல் பெற்றுக் கொடுக்க முயன்றார். விதை நெல்கொடுக்க குமாறு அரசாங்கம் யாழ்ப்பாண மாகாண அதிபருக்குக் கட்டளையிட்டது. ஆனால் விதை நெல் வழங்கப்பட வில்லை.

அப்போதைய யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் துவை மூலம் துரையின் கீழ் நடக்கும் ஊழல் நிருவாகத்தை அம்பலப்படுத்தும் படி நாவலர் மக்களைத் தூண்டினார். அச்சமயம் “சமயம்! சமயம்!!”, “இது நல்ல சமயம்” என்ற தலைப்புகளில் இலங்கை நேசனின், ‘இரக்கம்’ ‘கருணை’ என்ற புனைபெயரில் கடிதங்கள் எழுதினார்.

சேர் முத்துக்குமாரசாமி சட்ட நிருபண சபையில் இது பற்றிக் கேள்வி கேட்டார். அதற்கு கொலோனியல் செயலாளர் (Colonial Secretary) கொடுத்த பதில் திருப்பதியாயிருக்கவில்லை.

பொது நன்மை கருதிய நாவலர் அப்போதைய யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் துவைனம் துரையினது ஊழல் நிருவாகத்தை அம்பலப்படுத்தி இலங்கை நேசன் 1877 கார்த்திகை 28 பதிப்பில் எழுதியவை நாவலர் ஒரு பொது நன்மையை விரும்பிய தெரியமுடைய தகுந்த தொண்டரென்பதற்குச் சான்றாகும். நாவலர் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்தவர்.

நாவலர் விதை நெல் பெறாதோர் பற்றிய விபரங்களைத் தயாரித்து சேர் முத்துக்குமாரசாமிக்கு அனுப்பினார். (இவை பற்றிய செய்திகளையும் கடிதங்களையும் 1877 கார்த்திகை, மார்க்கி மாதங்களில் வெளியான இலங்கை நேசன் பத்திரிகைகளில் காணலாம்).

அச்சமயம் இலங்கையின் கவர்னராகவிருந்து சேர் ஜேம்ஸ் லோங்டன், மக்களின் குறை கேட்க யாழ்ப்பாணம் வந்தார். நாவலர் கவர்னரைச் சந்தித்துப் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பில் 15-01-1878 திகதி யிட்ட மனு ஒன்றைக் கொடுத்து திரு. துவை ம் அவர்களை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வேறிடத்திற்கு மாற்றுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

கவர்னருக்கு நாவலர் கொடுத்த மனுவில் யாழ்ப்பாணத்தில் அப்போ வாழ்ந்த பல பெரியார்கள் கையொப்பமிட்டிருந்தனர். அவ்வாறு மனுக்கொடுத்த அயோக்கியர்கள் எனக் கண்டித்து எழுதியது. இதற்கு வரினதும் பெருமையைச் சுருக்கமாக்க தந்து, சனங்க தாரகை தன் கடமையைச் செய்யாது துவை ம் பொய் வார்த்தை பேசுவதைக் கண்டித்து “வெசுக்காத வெளியான இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் ஆண்டில் என்ற புனைபெயரில் வெளியிட்டார்.

29. யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் (1877 - 1879)

1872 முதல் 1877 வரை இலங்கைத் தேசாதிபதி யாக இருந்தவர் சேர். வில் வியம் கிரேக் ரி (Sir William Greyory). இவர் சுதேசிகளைப் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்ற ஆர்வம் கொண்டார். அதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்தார். அச்சமயம் திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கந்தளாய்ப் பகுதி காடாக இருந்தது, கந்தளாய்க் குளத்துக்கு அண்மையில் உள்ள காணிகளை அந்தியர் பெற்றுப் பெரும் இலாபமீட்டி னர். தேசாதிபதி கிரேக் ரி நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள 23,000 ஏக்கர் காட்டு நிலத்தைத் தமிழ் மக்களுக்கு விற்க முன்வந்தார். அவரது பேருக்கத்தால் யாழ்ப்பாண, மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம் The Jaffna and Batticaloa Commercial and Agricultural Company Limited) என்ற பெயருடன் சங்கம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கம் பங்கொள்ள பத்து ரூபா வீதம் முப்பதினாயிரம் பங்குகளை விற்கும் உரிமை பெற்றிருந்தது. இப்பங்குகளில் நாவலர் அவர்களும் திரு. ரா. ம. சி. த. முத்துக்கருப்பன் செட்டியாரும் சேர்ந்து இரண்டாயிரம் ரூபா கட்டி இருநூறு பங்கு பெற்றார்கள். இருநூறு பங்கு வாங்கியதால் நாவலர் சங்க உறுப்பினராகத்தெரிவானார். இந்தச் சங்கம் பற்றியும் இதனால் ஏற்படும் பொருளாதார உயர்வு பற்றியும் இலங்கை நேசன்பத்திரிகை மூலம் விளம்பரம் செய்து ஏனையோரையும்சங்கத்தில் சேரும்படி தூண்டினார். இது பற்றி 1877 மார்க்கி 15 ஆம் திகதி தமது சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் பிரசாரக் கூட்டமொன்று நடாத்தினார். பின்னரும் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. நாவலர் சிவபதமடைந்த பின்னரும் சிறிது காலம் இச்சங்கம் இனிது நடைபெற்றது.

(இச்சங்கத்தில் நாவலர் பெற்ற 200 பங்குகள் அவருக்குப் பின் எவருக்கு அளிக்கப்பட்டன என்பது பற்றிய தகவல் இல்லை).

30. இறிமொழித் தீவிர தீவிர சண்டையாருதம்(1878):

சி. வை, தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் சைவமக்குவும் என்ற நூலை எழுதினார். இந்நாலுக்கு எதிராகக் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் என்ற பத்திரிகையில் “சைவமக்குவு திமிரபானு”, “சைவமக்குவு திக்காரம்” முதலிய கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன.

நாவலரின் மாணாக்கரும் வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஆசிரியருமாகிய காசி வாசி செந்திநாதையர் கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க சமய வாதிகளை எதிர்ப்பதில் நாவலருக்கு உறுதுணையாயிருந்தார். நாவலரும் செந்திநாதையரும் 1877 இல் தொடங்கப்பட்ட இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் நிறைந்த புலமையுடன் எழுதி வந்ததுடன் பொது மக்களைக் கவரும் வகையில் சொற்பொழிவாற்றி வருவதையும் கண்ட கத்தோலிக்க சமய வாதிகள், தென்னிந்தியாவிலிருந்து அருளப்பு முதலியார் என்னும்

ஸ்ரீலஹ்மி அறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(16ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வித்துவான் யாழ்ப்பானத்துக்கு அழைத்து வந்து, அவ்வித்துவானது துணையுடன் சைவத்தையும் நாவலரையும் அவரைச் சார்ந்தோரையும் வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தொடங்கினார். இவர்களது கண்டனங்களைப் பொறுக்கமாட்டாத நாவலர், செந்திநாதையரைக் கத்தோலிக்க விசுப்பாண்டவரை வாதத்துக்கு அழைக்கும் விளம்பரம் ஒன்றனை இலங்கைநேசன் பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு தூண்டினார். செந்திநாதையர் விளம்பரம் 1878 ஆணி 13 இலங்கைநேசனில் வெளியாகிறது.

செந்திநாதையரின் விளம்பரத்திற்கு பதின்மூன்று நாட்கள் கழித்து வெளிவந்த கத்தோலிக்க பாதுகாவலனில் கோஃபாய் மாணாக்கன் என்ற புனைபெயரில் ஒரு பதில் வெளிவந்தது. அப்பதில் இழிமாழித் திமிர தீபிகை என்ற மகுடமிட்டு வெளியானது. அதனைக் கண்ணுற்ற நாவலர் அவ்விழிமொழித் திமிர தீபிகையினைத் தகர்க்கும் சண்டமாருதம் ஒன்றனை ‘‘வண்ணைநடு’’ என்ற புனைபெயரில் எழுதி இலங்கை நேசன் 1878 ஆணி 29 பதிப்பில் வெளியிட்டார். இக்கண்டனம் நாவலரும் செந்திநாதையரும் விவிலியரால் முழுவதையும் கிறிஸ்தவ மதம் குறித்து மேனாட்டார் எழுதிய நூல்களையும் மிக ஆழமாகக் கற்றிருந்தார்கள் என்பதற்கு நல்ல சான்றாகும்.

31. கீரிமலைச் சிவன் கோவில் (1878):

அழத்துச் சிவாலயங்களின் பண்டைய வரலாற்றை நாவலர் நன்கு அறிந்திருந்தார். மாதோட்டம், கீரிமலை போன்ற இடங்களில் முன்பு இருந்த சிவன்கோவில்கள் அழிவுற்ற வரலாற்றை அவர் அறிந்திருந்தார். முன்னர் சிவாலயங்கள் இருந்த இடங்களில் புதிதாகக் கோவில் கட்ட விழைந்தார். திருக்கேதிச்சரம் பற்றி யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை (1872) என்ற வெளியீடு மூலம் சைவமக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

கீரிமலைச் சிவன் கோவிலை மீண்டும் கட்டுத்தற்குரிய காலமும் இடமும் பற்றிச் சோதிடவல்லுநர் இரகுநாதையருடனும் அராவிச் சிற்பாசாரியார் அ. சுவாமிநாதரூடனும் நாவலர் கலந்தாலோசித்தார். அவ்வுத்தமோத்தம சிவதருமத்தின் பொருட்டுப் பொது மக்களின் பொருளுத்தியை நாவலர் நாடினார். 1878 வைகாசித்திங்கள் துண்டுப் பில் துண்டுப் பிரசரமொன்றை வெளியிட்டார். (இத் துண்டுப் பிரசரம் நாவலர் சிவபதமடைந்தபின் 1880 ஜீப்சி 25 ஆம் திக்திய சைவ உதயபானு பத்திரிகையில் மறு பிரசரம் செய்யப்பட்டது).

(நாவலர் கீரிமலையில் சிவாலயம் அமைக்க எடுத்த முயற்சி நிறைவேற்றமுன் அவர் சிவபதமடைந்த சில ஆண்டுகளின் விட்டார். அவர் சிவபதமடைந்த சில ஆண்டுகளின் பின் சைவ உதய பானு, இலங்கைநேசன் முதலிய செய்தித் தாள்கள் அவர் வழியில் சென்று விடுத்த விளம்பரங்களினால் சைவமக்கள் விழிப்புற்று இவ்வாலயப் பணியினை நிறைவேற்றினர்).

32. சைவசமயப் பத்திரிகை நடந்தும் மூயர்சி (1879):

நாவலர் ‘‘சைவ உதயபானு’’ என்ற பெயருடன் ஒரு பத்திரிகை நடத்த முயன்று விளம்பரம் விடுத்தார்.

சைவமக்களின் அபிலாசைகளைச் சரிவர ஆங்கில அரசுக்கு எடுத்துக்கூற ஆங்கிலத்திலும் ஒரு பத்திரிகை நடத்த வேண்டுமென விரும்பினார். (அக்காலத்தில் இருந்த ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் யாவும் மிஷனரிமாரின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட கிறிஸ்தவர்களாலேயே நடத்தப்பட்டன. இவை சைவசமயிகளின் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்கவில்லை). ஆங்கிலப்பத்திரிகை ஆரம்பிப்பது பற்றி திருவாங்கூர் பிரதம நீதியரசர் த. செல்லப்பாபிள்ளையின் சகோதரர் திரு. த. பொன்னப்பலபிள்ளையுடன் கலந்தாலோசித்தார். நாவலரின் வேண்டுகோட்டபடி சேர் வைத்தியிலிங்கம் துரைசுவாமியின் தகப்பனாரான திரு. வைத்தியிலிங்கம் உட்படப் பலருடன் பத்திரிகை ஆசிரியராக யாரை நியமிப்பது என்பது பற்றிப் பேச்சுக்கள் நடந்தன. ஆங்கிலவாரப் பத்திரிகையைஏன்ற வெளியிட்டு அதனை வெற்றிகரமாக நடத்த எவ்வளவு பணத்தையும் முதலீடு செய்ய நாவலர் ஆயத்தமாக விருந்தார். நம்பிக்கைக்குரிய பத்திரிகாசிரியர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலேயே காலதாமதம் ஏற்பட்டது. அது நிறைவேறு முன் நாவலர் சிவபதமடைந்தார்.

நாவலர் சிவபதமடைந்த பின், ஊரெழு சரவணமுத்துப் பிள்ளையை ஆசிரியராகக் கொண்டு சைவ உடயபானு என்ற பத்திரிகை 1880 ஆம் ஆண்டு சிலகாலம் வெளிவந்தது. பின்னர் நாவலர் அபிமானிகள் ஒன்று சேர்ந்து சைவபரிபாலனசபையை உருவாக்கி, இந்தசாதனம் - Hindu Organ பத்திரிகைகளை 1889 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

33. கிடைசிப் பிரசங்கம் (1879):

நேரம் கிடைத்த போதெல்லாம் வண்ணார்பன் ணைச் சிவன் கோவிலிலும் வண்ணார்பன்ணை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் நாவலர் பிரசங்கங்கள் செய்தார். பிற இடங்களுக்கும் பலர் அழைத்துக் கொண்டுபோய் பிரசங்கங்கள் செய்விப்பார்கள்.

பிரசங்கங்களையும் புராண படனங்களையும் இருந்து கொண்டு செய்வார். ஏனைய சமூக, பொருளாதார விடயங்கள் பற்றிப் பிரசங்கங்கள் செய்யும் போது நின்று கொண்டு செய்வார். பிரசங்கம் செய்யும் போது தரித்திருக்கும் பட்டாடையும் திரிபுண்டரமும் கெளரிசங்கமும் தாழ்வட்டமும் எவ்வரையும் வசீகரிக்கும். இவரது இனிமையான குரல் வெகுதாரம் கேட்கும். எல்லா வகையான இராகங்களும் நாவலருக்கு வரும். சில சமயம் நான்கு மணி நேரம் வரையும் காலெடுத்து மாறி வையாமலும் உடலுறுப்புகளை அசைக்காமலும் ஒரே மாதிரியிருந்து பிரசங்கிப்பார்.

அக்காலத்தில் தமிழில் சுருக்கெழுத்து எழுதும் முறை இல்லாமையால் அவரது பிரசங்கம் எதுவும் அச்சில் வரவில்லை. நாவலரது பிரசங்கங்கள் பொலிருக்கபோக்குக்குக் கேட்கும் பிரசங்கங்கள் பொலிருக்கவில்லை. அவை கேட்டவர்களை கேட்டபடி நடக்கச் செய்யும் அளவுக்கு சாதுரியம் மிக்கதாக அழைந்திருந்தன.

இந்துஷ்டானம்

ஸ்ரீலூர் ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(17 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நாவலரது கடைசிப் பிரசங்கம் 1879 ஆம் ஆண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளது குருட்சைத் தினமான ஆடிச் சுவாதியன்று வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித் தியாசாலையில் நடைபெற்றது. அன்று “பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானே”, என்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரத்தைப் பிடிகையாக வைத்துப் பிரசங்கித்தார்.

பிரசங்க முடினில் “இதுவே என்னுடைய கடைசிப் பிரசங்கம். இனிமேல் நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ண மாட்டேன்” என்ற கருத்துப்பட பேசினார். அப் பிரசங்கத்திற்கு வந்தவர்களில் கண்ணீர் விட்டு அழாதவர் எவருமில்லை.

மறுநாள் “நேற்றிரவு ஏன் இவ்வாறு பிரசங்கம் செய்திர்கள்?”, என்று அங்பெராருவர் கேட்டபோது தமக்கு அந்நேரம் ஒன்றும் தெரியவில்லை என்றார்.

நாவலரது கூற்றுப்படியே அப்பிரசங்கமே அவரது கடைசிப் பிரசங்கமாக அமைந்தது. இப்பிரசங்கம் நடைபெற்று நான்கு மாதங்களின் பின் அவர் சிவபதமடைந்தார்.

34. நாவலர் தெரிவு செய்த தமிழர் பிரத்தந் (1879):

பஞ்சம், காலரா, விதைநெல் இல்லாமை, துவை எம் துரையின் ஊழல் நிருவாகம் ஆகியவற்றின் பிடியில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் முற்றாக விடுபடுமூன் - ஒரு இக்கட்டான காலகட்டத்தில் - கொரவ சேர் முத்துக் குமாரசாமி அவர்கள் 04-05-1879 ஆம் திகதி அமரத் துவமடைந்தார். அவரது மறைவால் சட்ட நிருபண சபையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதி பதவிக்கு வெற்றிடம் ஏற்பட்டது. உயர் நீதிமன்ற சட்ட அறிஞரான திரு. (பின்னர் சேர்) பொன்னம்பலம் இராமநாதனும் திரு. கி. பிறிற்றோ (C. Brito) என்பவரும் இப்பதவியைப் பெற விரும்பினர். இவ்விருவரும் மானிப்பாயைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு. பிறிற்றோ ஹோமன் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவியவர். அவர் கொழும்பு அக்கடமியில் கல்வி பயின்ற பின் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்கலைத் தேர்வில் (B.A) முதன் முதலாகச் சித்தி பெற்ற இலங்கையர். இருவரும் சட்டத்துறையில் வல்லுநராகி மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீதிபதியாக சிலவாண்டுகள் கடமையாற்றியவர். பின் கொழும்பில் பிரபல்யமான வழக்கறி ஞாகவும் கொழும்பு மாநகரசபை அங்கத்தவராகவும் விளங்கியவர்.

திரு. பிறிற்றோ ஒரு சமூகசேவையாளரும் கூட. அவரது செயற்பாடுகள் பற்றி பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி செய்தி வரும். 1876 - 77 பஞ்சத்தின் போது நாவலரது கருத்துக்கூட்டுத் துறைத்தில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர். இக் காரணங்களால் திரு. பிறிற்றோ மிகப் பிரபல்யமானவராக இருந்தார். திரு. இராமநாதன் பற்றி மக்களுக்கு அதிகம் தெரியாது.

நல்லூர் கந்தசுவாமிகோவில் நிருவாகத்திற்கு எதிரப்பட்ட வழக்கில் முக்கிய சாட்சிகளில் நாவலர் ஒருவர். கோவில் நிருவாகிகளின் சார்பில் வழக்காட திரு

பிறிற்றோ ஏற்பட்டிருந்தார். நாவலர் நீதிமன்றுள் பிரவேசித்ததும், திரு. பிறிற்றோ எழுந்து நின்று யாதை செய்தார். ஏனைய வழக்கறிஞர்களும் அவரைத் தொடர்ந்து எழுந்து நின்று மரியாதை செய்தனர். திரு. பிறிற்றோவின் வசீகர குணங்களுக்கு இவை எடுத்துக்காட்டு. ஆனால் நாவலர் வெளிமரியாதை அபிநயங்களால் எடுப்பத்கூடியவர்கள்.

நல்லூர் வழக்கில் பிராமணர் வெல்லக்கூடியதாக வழக்கில் சாட்சிகளை நெறிப்படுத்துவதாகவும், தாம் சட்ட நிருபணசபைப் பிரதியாக நியமிக்கப்படுவதற்கு நாவலரை ஆகரவு தரும்படியும் திரு. பிறிற்றோ கேட்டுக் கொண்டார். பிறிற்றோவின் இவ்வாறான தவறான பேரப்பேசு, நாவலரின் கணிப்பில் பிறிற்றோவை மிக வும் தாழ்த்திவிட்டது. நாவலர், திரு. பொன்னம்பலம் இராமநாதனைத் தமிழர் பிரதிநிதி ஆக்குவதில் முழு முச்சாக ஈடுபட்டார்.

அக்காலத்தில் சட்டநிருபணசபைப் பிரதிநிதிகள் ஜனநாயகத் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவதில்லை. அப்பிரதிநிதித்துவத்துக்கு யார் தகுதியானார் எனக் கவர்னர் கருதுகிறாரோ அவரே நியமனமாவர். வழமையில், பொதுசன அபிப்பிராயம் பற்றிய உணர்வுள்ள நிறைவேற்றுக்குழுவொன்றினது ஆலோசனைப் படியே கவர்னர் நியமனங்களை மேற்கொள்வார்.

நாவலரை மிகப் பெருஞ் சவால் எதிர்நோக்கியது. அப்போதைய தமிழ், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் அனைத்துமே திரு. இராமநாதனின் நியமனத்தை எதிர்த்தன. அச்சமயம் இந்துக்களின் குரலை ஒலிக்க பத்திரிகையெதுவுமே இருக்கவில்லை. ஆகவே நாவலருக்கு பிரசார மேடை மட்டுமே உதவியது. சாமர்த்தியமும் விவேகமுடைய நாவலர், பிரசாரயுக்தியின் ஒவ்வொரு அமச்த்தையும் மிகக் கவனமாகத் திட்டமிட்டபின் 22-05-1879 ஆம் திகதி தமது சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கூட்டமொன்று நடைபெறுமெனப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்தார்.

கூட்டத்திற்கு மூவாயிரம் பேர்வரை வந்திருந்தனர். இக்கூட்டத்தில் நாவலர் பேசிய பேச்சு 06-06-1879 திகதி உதயதாரகை பத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்தது. நாவலரது பேச்சு சமூகத்தின் கற்ற உயர்மட்ட மக்களினது ஆகரவை திரு. இராமநாதன் பக்கம் ஆக்கியது. இருபத்தியொருபேர் கொண்ட குழுவினர் கவர்னருக்கு மனு எழுதி அனுப்பினர். இதைத் தொடர்ந்து வேறு சில கூட்டங்களும் நடத்தினர். பிறிற்றோவின் ஆகரவாளர்களும் பல கூட்டங்கள் கூட்டி மிகத் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்தனர்.

இறுதி முடிவு நாவலருக்கு வெற்றியாக அமைந்தது. நாவலரினதும் அவர் குழுவினரதும் விருப்பத்தை மதித்த கவர்னர் திரு. பொன்னம்பலம் இராமநாதனை சட்ட நிருபண சபையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக நியமித்தார்.

திரு. இராமநாதனை நியமித்தமைக்காகக் கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்கவும் திரு. இராமநாதனைப் பாராட்டவும் முதலாவது வரவேற்புக் கூட்டம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் 06-11-1879 அன்று நடைபெற நாவலர் ஏற்பாடு செய்தார்.

(19ம் பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

(18ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

திரு. இராமநாதன் தொடர்ந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் ஈழத்தமிழர்தம் ஒளிச்சுடராகப் பிரகாசிக்க வழிவகுத் தவர் நாவலரே. திரு. இராமநாதன் நிபமனமாகி ஒரு சில வாரங்களில் நாவலர் சிவபதமடைந்தார். 11-02-1884 ஆம் திதி சட்ட நிருபண சபையின் திரு. இராமநாதன் நாவலரை ‘இந்துக்களின் சீர்திருத்தமாலீரன்’ - Champion Reformer of the Hindus-எனப்புகழுராஞ் சூட்டினார்.

35. சௌவாலை, விக்ரீம அமைப்புப் பற்றிய கண்டனங்கள், அறவுரை (1879):

நாவலர் சௌவாகமங்களை எழுத்தெண்ணிப் படித் திருந்தார். ஆலயப் பிரதிட்டை, விக்கிரகந் தாபித்தல், பூசை, திருவிழா முதலியனவற்றை ஆகமவிதிகளுக்குப் புறம்பாக நடத்தினோரை வன்மையாகக் கண்டித்தார். பெரியபுராணம் மீதும், அதிற் போற்றப்பட்டுள்ள அடியார்கள் மீதும் பெருமதிப்புக் கொண்டவர். வேறே வரையும் அவ்வடியார்களுடன் ஓப்பிடுவதைச் சுகிக்காத வர். சிவாகம நிந்தனையைக் கண்டித்து சைவத்துறை விளங்கச் செய்தவர். இவை காரணமாகவே நல்லூர் கந்த சுவாமி கோவில் நிருவாகி, சிதம்பர தீட்சிதர்கள், வள்ளலார் போன்றவர்களின் செயற்பாடுகளைக் கண்டித்த வர். கண்ணகி வழிபாட்டை நிராகரித்தவர்.

நக்கிரைக் கொள்கை படைத்த நாவலர், தமக்கு எவ்வளவு வேண்டியவர்களாக இருந்தாலும் குற்றம் எனக்கண்டபோது கண்டிக்கப் பின்னிற்கவில்லை. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நாவலரை ஆதரித்துப் போற்றி வந்தவர்களில் நாட்டுக் கோட்டைக் கெட்டிமார்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர். அவர்கள் வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோவிலுக்குத் தெற்குப்பக்கமாக கதிரேசன் கோவிலொன்றைக் கட்டினர். இதனைக் கண்டித்து ‘உற்று கூறுவோன்’ என்ற புனைபெயரில் “வண்ணார்பண்ணைக் கதிரேசன் கோவில்” என்ற தலைப்பில் 1879 ஆடி மூன்றாம் நாள் இலங்கைநேசன் செய்தித்தாவில் கண்டனம் வெளிப்படுத்தினார்.

குமாரதந்திரம் முதலிய நூல்களிலிருந்து பிரமாணங்கள் காட்டுதற்கு நாவலருக்கு நிகர் நாவலரே. இதனால் கோவில் கட்டுவிப்போர், கோவில் அறங்காவலர்கள், பூசகர், பூசை - திருவிழா ஆதியன் நடத்துவிப்போர், சிற்பாசாரியர் முதலிய பல திறத்தினரும் நாவலரின் சைவதூற் பிரமாணங் காட்டும் புலமைக்கும், நாவன்மைக்கும், எழுத்து வன்மைக்கும் அஞ்சினர். சிலர் அவர் சினத்திற்கு ஆளாகாமல் தத்தஞ் சமயப் பணி களை நிறைவேற்ற முயன்றனர்.

இவ்வாறு ஏறுபோற் பீடுநடை போட்ட நாவலரின் உதவியை கோவில் கட்டுவிப்போர், விக்கிரகம் செய்விப் போர் பலரும் நாடினர். இது பற்றிய தகவல்கள் அவ்வப்போது செய்தித்தாள்களில் வெளிவந்தன. 1879 ஆம் ஆண்டிலே அரியாலையைச் சேர்ந்த விசுவநாதர் சின்னத்தம்பி என்பவர் தாழ் அரியாலை விநாயகர் கோவிலில் பிரதிட்டை பண்ணுவதற்காக அராவி மேற்கு அ. சுவாமிநாதர் என்ற ஆசாரியாரால் செய்யப்பட்ட சபாநாயகர் விக்கிரகம் பின்னாலுள்ளதா

எனக்கண்டறிய நாவலரின் உதவியை நாடினார். இலங்கை நேசன் பத்திரிகையில் இவ்விவகாரம் பற்றிக் கடிதங்களும் விளம்பரங்களும் எழுதி நாவலர் முதலி யோரது தீர்ப்பினை ஏற்றுக்கொள்வதாகப் பரிசுங்கப் படுத்தினார். இவை பற்றிய விபரங்களை 1879 புரட்டாதிக்கும் மார்கழிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளி யான இலங்கைநேசன் பத்திரிகைகளில் காணலாம். இவ்விவகாரம் பற்றி முடிவெடுக்க அரியாலை விநாயகராலயத்தில் கார் த்திகை முதலாம் திகதி கூட்டம் நடைபெற ஏற்பாடாகியிருந்தது. பின்னர் மழை, வெள்ளம் காரணமாக கூட்டம் கார்த்திகை ஆறாம் திகதிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

நாவலர் கார்த்திகை ஐந்தாம் திகதி சிவபதமடைந்தார். ஆகவே கார்த்திகை ஆறாம் திகதியும் கூட்டம் நடைபெறவில்லை. மேற்குறித்த கூட்டம் கார்த்திகை முதலாம் திகதி நடைபெற்றிருப்பின் நாவலர் அதில் பங்குபற்றியிருப்பர்; அக்கூட்டத்தில் பெரியதொரு பிரசங்கம் செய்திருப்பர்; சுந்தரமூர்த்திநாயனார் குரு பூசையன்று அவர் நிகழ்த்திய பிரசங்கம், அவர் கூற்றுப் படி இறுதிப்பிரசங்கமாக இருந்திராது.

அக்கூட்டம் நடந்திருப்பின் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்கள் எவ்வாறு நாவலரின் இறுதி எழுத்து வன்மைக்கு இலக்காகினார்களோ, அவ்வாறோ அல்லது அதைவிட வன்மையாகவோ அராவிச் சிற்பாசாரியர் நாவலரின் நாவன்மைக்கு இலக்காகியிருப்பார்.

36. சீவயதம் (1879):

1879 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 18 ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை நாவலரது உடல் நலம் குன்றியது. அடுத்த மூன்று தினங்களும் குளிக்க முடியாதிருந்ததால் நாவலரது நித்திய சிவபூசை வேதாரணியத்துச் சைவாசாரியர் ஒருவரால் செய்யப்பட்டது. 21 ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை (05-12-1979) இரவு தேவார முதலிய அருட்பாக்களை ஒதும்படி கட்டளையிட்டு அவைகள் ஒதுப்படும்போது சிதம்பரம், காசி, மதுரை, திருச்செந்தூர் முதலிய புண்ணிய தலங்களின் விபூதி அணிந்து, உருத்திராட்சம் பூண்டு, கங்காதீர்த்தம் உட்கொண்டு, கைகளாச் சிரசின்மேற் குவித்து, உயிர்க்குயிராயுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே சிந்த வைத்து இரவு ஒன்பது மணியளவில் மூலி நடராஜப்பெருமானுடைய குஞ்சித பாத நீழலை அடைந்தார்.

குருபூசை தினம்: கார்த்திகை மகம்

ஆறுமுகநாவலர் நீருவடி வாழ்க

‘நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்தில்லே சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதியெங்கே — எல்லவரும் ஏத்து புராண ஆகமங்கள் எங்கே பிரசங்கமெங்கே ஆத்தனதி வெங்கே அறை’

— க. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

SKANDA SHASHTI

— SAIVA PULAVAR —

God Skanda or Shanmuga is said to be an Avatar of Siva or better still, another form of Siva. He is called 'Kaliyuga Varathan' (கலியுகவரதன்) and is worshipped with intense faith and devotion by all Saivaitees and also by the Sinhalese brothers of Sri Lanka.

His Form shows the combination of the five elements with the Spirit; every one of the elements has been represented by one face and the Sixth face represents the life principle or the Spirit. This holy form consists of six faces and twelve hands bearing different kinds of weapons; the most important weapon given to Him by Lord Siva, the *Vel* is kept on the chest. He rides on the peacock and holds the banner of the cock. On both sides are His consorts, Valli on the right and Devayanai on the left. The peacock stands on a black serpent. The entire Form is the Form of Shanmukam or Subramanya.

The esoteric significance of this Form is given as follows:

The six faces represent the six attributes. viz Gnana, Vairagya, Balam, Kirthi, Sri and Aiswarya.

The faces also indicate that He is present in the four directions and also above and below. (ஜந்து முகத்தோடு அதோமுகம்) He is also the Supreme Being sought after by the six means of knowledge. Kachiappa Sivachcharya comments: 'அறிஞராயோர் சிந்திக்கும் தொல்லைத் திருமுகம் ஆறும் கொண்டான்'.

The 12 arms show that He alone creates, preserves, destroys, hides and blesses—in fact. He does everything in the world. Valli Amman, Devayana Amman and Vel mean respectively Ichha Sakti, Kriya Sakti, and Gnana Sakti—the force of Desire, of Action, and

V. SUBRAMANIAM —

of Knowledge. The fact that Desire and Action forces are kept on either side of Him and that Gnana Sakti or the force of Knowledge alone is kept on His chest points out that Knowledge (ஞானம்) is the most important of them all and that it never gets separated from Him. The peacock on which He rides shows the Pranava letter 'Om'. When the peacock spreads out its tail, it has the round shape of the *Pranava* and within it is the Lord in the form of Subramania. (சு+பிரமணீய) The Serpent kept in check by the peacock's feet shows that Maya (impurity Anava) is completely subjugated by the power of Pranava.

The cock in the banner signifies the sound form or நாதம். It is the nature of the cock to crow at the moment when the Sun is about to appear in the horizon! Similarly the chanting of the Mantira Om heralds the manifestation of the effulgent Atma or Ultimate Truth ie, the Almighty.

Of the three vratas of God Skanda, Shasti vrata is the most important and it begins on the first day Prathamai of the Poorva Paksha in the month of Aipasi (ஐப்பசி). Those who fast for this Vratha may eat *only once* in the whole day for the first five days and should observe complete fast on the sixth day. The devotees who fast should not fluctuate, but concentrate their minds on God Skanda & listen to His stories and Sing His praises. The sixth day sees the victory of God Skanda over Sura Padma who becomes His vehicle and banner (Suran, the vehicle and Padman the banner). This auspicious day is celebrated on a grand scale in every Hindu Temple where God Subramaniar presides. The devotees who observed the fast and derived immense benefits were Indra, Vishnu, Archuna, in the past and many others in the present Kaliyuga.